

ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗ

ಅತಿಕಾಯ ಕಾಳಗ

ಕವಿ

ಹಟ್ಟಿಯಂಗಡಿ ರಾಮಭಟ್ಟ

ಅಂತರಜಾಲ ಆವೃತ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಯಕ್ಷವಾಹಿನಿ®, ಬೆಂಗಳೂರು

Email: yakshaprasangakosha@gmail.com

Blog: <https://yakshaprasangakosha.blogspot.in>

ಸಾರಾಂಶ

ಪ್ರಸಂಗ ವಿಧ:

ಪೌರಾಣಿಕ

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥ:

ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ

ಭಾಷೆ:

ಕನ್ನಡ

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ವಿವರ:

ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರಕಟಿತ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಂಪುಟ
ಪಾದಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್ಟರ 'ಹಟ್ಟಿಯಂಗಡಿ ರಾಮ ಭಟ್ಟರ ಪ್ರಸಂಗಗಳು'

ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿವರ:

ಈ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಯಾ ಅಂತರಜಾಲದ ಮೂಲಕ ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಂಚಲು ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು:

355

ಪಾತ್ರಗಳು:

ಶ್ರೀರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಸೀತೆ, ಹನುಮಂತ, ಸುಗ್ರೀವ, ಕಪಿಗಳು, ವಿಭೀಷಣ, ಜಾಂಬವ, ಅಂಗದ, ಸರಮೆ, ತ್ರಿಜಟಿ, ಧಾನ್ಯಮಾಲಿನಿ, ಸುಷೇಣ, ಅತಿಕಾಯ, ರಾವಣ, ಚಾರಕ (ರಾವಣನ ಕಡೆ), ದೀರ್ಘೋದರ, ಅತಿಕಾಯನ ಸಾರಥಿ, ಕಾಲನೇಮಿ, ದೇವಸ್ತ್ರೀ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷ, ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶಿ, ಮಾಯದ ಮುನಿಗಳು, ಪುರನಾರಿಯರು, ಚಾರಕ

ಕಥಾ ಸಾರಾಂಶ:

ನರಾಂತಕ, ತ್ರಿಶಿರ, ಅಕಂಪನ, ಪ್ರಹಸ್ತ ಮತ್ತು ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮುಂತಾದ ರಕ್ಕಸರ ದಂಡುನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತಸದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ತನ್ನ ಸೇನೆಯ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾಕಪಿಗಳ ಉದ್ಧಾಮ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ, ತಲೆದೂಗಿ, ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಇತ್ತ ರಾವಣ ಮರುದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿತನಾಗಿರುವಾಗ ನರಾಂತಕ, ದೇವಾತಂಕ ಮುಂತಾದ ರಕ್ಕಸರು ಅಳಿದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ವಾನರ ಸೇನೆಯ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಲು, ಕೋಪದಿಂದ ಕುರಿಗೆ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯುಂಜುವುದೇನ ಫಡ ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿ, ಇಂದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾಮಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಬದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಿರುವ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾವಣನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿ ಧಾನ್ಯಮಾಲಿನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅತಿಕಾಯ ತಂದೆಗೆ ಅಭಿನಮಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕಣಕುವುದು, ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಕೇವಲ ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನ, ಅದು ಅಂಬರವನ್ನು ಇರಿದು ನೋಯಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದಂತೆ, ಎಂದು, ಈಗಾಗಲೇ ಖರಧೂಷಣ, ತ್ರಿಶಿರ ಮುಂತಾದ ರಕ್ಕಸರ ಪಾಡನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಘುವರನಿಗಿತ್ತು ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆತಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುವಂತೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಇದರಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡ ರಾವಣ, ಮಗ ಅತಿಕಾಯನಲ್ಲಿ ರಿಪ್ರಮಥನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಹೇಳು ಹೊರತು ಕಥೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡವೆನಲು, ತಂದೆಯು ಅರಿಯದವನೇನಲ್ಲ, ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ದೃಢನಾಗುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಯಿಂದ ರಣವೀಳು ಪಡೆದ ಅತಿಕಾಯ ತುಳಸಿ ದಂಡೆಯನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಧರಿಸಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಯಿಗಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ನಂತರ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವರು, ಹರಿಯನ್ನ ಸೇರುವ ಮುಕ್ತಿಪದದಾಸೆ ಉಳ್ಳವರೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಸೇನೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸೋಲಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ, ವೈಷ್ಣವ ಶಿರೋಮಣಿ ಅತಿಕಾಯ. ಇವರ ಈ ಯುದ್ಧ ಸಂಭ್ರಮ ನೋಡಿ ಊರ ಪೌರರು ಅತಿಕಾಯನ ಸಾತ್ವಿಕ, ತೇಜಸ್ಸು ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು.

ನಾನಾ ವಾಙ್ಮುಖೋಷದಿಂದ ಮುಂದೇತ್ತಿ ಬರುವ ಅತಿಕಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಿಭೀಷಣನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ವೀರನಾದ ಇವನು ಭಕ್ತರೋಳು ವೆಗ್ಗಳ ನೀತ ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳು ಬೆರಗಾಗಲು ವಾನರರಿಗೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅತಿಕಾಯನೊಡನೆ ವಾನರ ವೀರರು ಹೋರಾಡುತ್ತ ದಣಿದಿರುವಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಧನುಶರ ಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕನುವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಮರಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ರಾಮ ತಕ್ಕೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅತಿಕಾಯರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸತ್ಯಯುತ ಶರದ ಮುಂದೆ ಅತಿಕಾಯ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಪೂಜೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಒಲುಮೆ, ನಿಲುಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಸಂತಸಗೊಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅವನ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸದೇ ಅದನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಅತಿಕಾಯನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಲು, ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ ಅತಿಕಾಯ ಕಡಿದು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಸುರರು ಸುಮವ್ಯಷ್ಟಿ ಕರೆಯಲು ವಿಭೀಷಣ ತೆರಳಿ ಹಾ! ಸುಕುಮಾರ ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ರಾಮ ಸಂತೈಸುತ್ತಾನೆ.

ಧಾನ್ಯಮಾಲಿನಿ ಕುವರನ ಮರಣದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ರೋಧಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮಡದಿಯು ನಾನಾ ತರದಿಂದ ಶೋಕಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾವಣ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಸ್ವತಃ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಸಮ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮೆರೆಯುತ್ತ ದಶಕಂಠ ರಾವಣ ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು, ಸುಗ್ರೀವ ಅವನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು, ರಾವಣನ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಸುಗ್ರೀವ ಮೂರ್ಚಿತನಾಗಲು, ಅಂಗದ ರಾವಣನನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಗದ ಮೂರ್ಚಗೊಳಗಾಗಲು ಜಾಂಬವ, ಶರಭ, ಮೈಂದ, ದ್ವಿವಿದ, ಗವಯ ಮುಂತಾದ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾನೆ. ಘೋರಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಸೋಲಾಗಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಯಂ ವಿಭೀಷಣ ಗರ್ಭಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ರಾವಣ ಅವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಮಹಾಸ್ತ್ರವೊಂದನ್ನು ವಿಭೀಷಣಿಗೆ ಬಿಡಲು, ಇದರಿಂದ ಅಗುವ ಅನಾಹುತ ಗ್ರಹಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಆ ಬಾಣಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಇದಿರುನಿಂತು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲು ಆತ ಮೂರ್ಛನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ದೇಹವನ್ನು ಎತ್ತೊಯ್ಯಲು ರಾವಣ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅದು ಬಲು ಭಾರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ರಾವಣನ ಉದ್ದೇಶ ತಿಳಿದ ಹನುಮಂತ ಘನಘೋರ ರೂಪದಿಂದ ದಶಶಿರನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅವನ ಉಗ್ರರೂಪ ರಾವಣನಿಗೆ ಭಯವುಂಟುಮಾಡಲು, ಹನುಮನು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಷ್ಠಿಘಾತ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ರಾವಣನ ಹತ್ತೂ ಮುಖದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿ ರಥದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವನಂತೆ ಬಿದ್ದುದು ನೋಡಿ ಹನುಮಂತ ಇವನು ರಾಮನಿಂದ ಹತನಾಗಬೇಕಾದವನಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನಿಂದ ಅಪಚಾರವಾಯ್ತು ಎಂದು ಮರಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ರಾವಣನನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಮೂರ್ಛಿತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ತಡೆಯಲಾಗದೇ ನಾನಾಪರಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೋಪದಿಂದ ರಾವಣನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನಿರಾಯುಧನಾಗಿಸಿ ಬಾಣದಿಂದ ಅವನ ಕಿರೀಟ ಕುಂಡಾಲಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮೂದಲಿಸಲು ರಾವಣ ನಾಚಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾನೆ.

ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಗೆ ದುಃಸ್ವಪ್ನವಾಗಲು, ಆಕೆ ಭಯಗೊಳ್ಳಲು, ಸರಮೆ ತ್ರಿಜಟೆಯರು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗಾಗಿ ಪರಿಪರಿ ವಿಲಾಪಿಸಲು ಜಾಂಬವ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಸಂಜೀವಿನಿ ಔಷಧದಿಂದ ಬದುಕಿಸಲು ಸೂಚಿಸಲು ರಾಮ ಹನುಮನನ್ನು ಕರೆದು ಅದನ್ನು ತರುವಂತೆ ನೇಮಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹನುಮ ಸಂಜೀವಿನಿ ತರಲು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಬೇವಿನ ಚರರು ರಾವಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಈ ಕಾರ್ಯ ಕಡಿಸಲು ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲೇ ಕಾಲನೇಮಿ ಎಂಬ ರಕ್ತಸನನ್ನು ನಿಯಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲನೇಮಿ ದ್ರೋಣಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ತನ್ನವರರೊಳಗೊಂಡು ಕಪಟಯತಿ ರೂಪದಿಂದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಶಾಪದಿಂದ ಮೊಸಳೆಯಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹನುಮನಿಂದ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ದಿವಿಜ ನಾರಿಯು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲು ಕೋಪಗೊಂಡ ಹನುಮ ರಕ್ತಸರ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಅವರನ್ನು ವಧಿಸಿ ಸಂಜೀವಿನಿ ಔಷಧ ಕೊಂಡು ರಣಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ವೈದ್ಯ ಸುಷೇಣ ಅದನ್ನು ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ನಾಸಪುಟಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಿದ್ರೆ ಕಳೆದವನಂತೆ ಏಳಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪಾರ ಸಂತಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನಾನಾ ವಿಧ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ: (ಆಧಾರ: ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ)

ಹಟ್ಟಿಯಂಗಡಿ ರಾಮಭಟ್ಟರ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ೧೬೭೪. ಇವರು ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಬಸರೂರು ಸಮೀಪದ ಹಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯವರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ದೇವತೆ ಗೋಷ್ಠಪುರಪತಿ ಲೋಕನಾಥನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಊರನ್ನು ವ್ರಜಪುರ, ಗೋಷ್ಠಪುರವೆಂದೆಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ಸೂರ ಭಟ್ಟರೆಂದು, ಗುರು ಸೂರಿ ದೀಕ್ಷಿತನೆಂದೂ ತಮ್ಮ 'ಕಂಸವಧ' ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವರಂತೆ. ಇವರ ಪರಮಾರ್ಥ ಗುರು ಶಂಕರಯ್ಯ. ಈ ಕವಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಸೇರಿದ್ದು, ಜನ ಇವರನ್ನು ಸಾಧು, ಸತ್ಪುರುಷನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಡಾ. ಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕವಿಯ ಲವಕುಶರ ಕಾಳಗ (ಪಟದ ಸಂಧಿ), ದ್ರೌಪದಿ ಸ್ವಯಂವರ, ಅತಿಕಾಯಕಾಳಗ, ಸುಭದ್ರಾಪರಿಣಯ, ಧೃವಚರಿತ್ರೆ, ರತಿಕಲ್ಯಾಣ ಇವು ಅಚ್ಚಾಗಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು. ಕಂಸವಧ, ಗಿರಿಜಾವಿಲಾಸ, ದ್ರೌಪದೀ ಪ್ರತಾಪ, ದ್ರೌಪದಿವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ, ಇಂದ್ರಜಿತುಕಾಳಗ, ಸೇತುಮಾಧವ, ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮುಂತಾದ ಅಮುದ್ರಿತ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ:

ತಾಳಮದ್ದಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುವ ಪ್ರಸಂಗ

ಪ್ರಸಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಯುಕುಮಾರಸೇವಿತಪದಂ ಸೀತಾಮನೋಸೌಖ್ಯದಂ
ಸೋಮಾದಿತ್ಯಸಹಸ್ರದೀಪ್ತ ಮನಘಂ ಸಾಕೇತವಾಸಂ ವಿಭುಮ್ |
ಶ್ಯಾಮಾಂಗಂ ಗಿರಿಜಾಪತಿಪ್ರಿಯಕರಂ ಶಾಂತಂ ಕಪಾಸಾಗರಂ
ರಾಮಂ ಸದ್ವರಪುಣ್ಯನಾಮನಮಗೀಗಾನಂದ ಸಂದೋಹಮಮ್ ||1||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತ್ರಿವೃಡೇತಾಳ

ಶ್ರೀ ಗಣಪ ಗಿರಿಜಾತೆಯಾತ್ಮಜ |
ಯೋಗಿನುತ ಪದ ಪಂಕಜ |
ಭೋಗಿ ಭೂಷಣ ಸುತ ಗುಹಾಗ್ರಜ |
ನಾಗವದನ ಚತುರ್ಭುಜ ||2||
ಏಕದಂತ ಸುಧಾಂಶುಶೇಖರ |
ಕೋಕನದ ಸಮಭಾಸುರ ||
ಶೋಕ ಭವಭಯದೂರ ಭಜಕಾ |
ನೀಕ ನೆರೆಪರಿಪಾಲಕ ||3||
ಕಲುಷಹರ ವಿಘ್ನಾಘನಾಶನ |
ಲಲಿತ ಮೂಷಿಕವಾಹನ ||
ಅಲಘು ಮಿಶ್ರಮ ಗೋಷ್ಠಪಟ್ಟಣ |
ನಿಲಯ ಭುಜಗವಿಭೂಷಣ ||4||

ವಾರ್ಧಕ

ಗಿರಿವರಸುತಾಲೋಲನಂ ಭಜಕಪಾಲನಂ |
ಕರುಣರಸ ಪರಿಪೂರ್ಣನಂ ಸ್ವಟಿಕವರ್ಣನಂ |
ದುರಿತ ತಿಮಿರಾದಿತ್ಯನಂ ಸುರಸ್ತುತ್ಯನಂ ಸೋಮನಂ ಚಿತಕಾಮನಂ ||
ವರಪುಣ್ಯಚಾರಿತ್ರನಂ ಫಾಲನೇತ್ರನಂ |
ಸರಸಿಜಾಹಿತ ಚೂಡನಂ ವಷಾರೂಢನಂ |
ಕರಿವದನಗುಹತಾತನಂ ಲೋಕನಾಥನಂ ನುತಿಸುವೆನು ಮನ್ಮನದೊಳು ||5||
ಕಮಲದಳನೇತ್ರಯಂ ಕಮನೀಯ ಗಾತ್ರಯಂ |
ಹಿಮಶೈಲ ಜಾತಯಂ ಗಜಮುಖಿನ ಮಾತೆಯಂ |
ದ್ಯುಮಣಿ ಶತಭಾಸೆಯಂ ತಿಲಕಸುಮನಾಸೆಯಂತ ಮಗಮದೋಲ್ಲಾಸೆಯಂ ||
ನಮಿತ ಜನಪಾಲೆಯಂ ಸಂಗೀತಲೋಲೆಯಂ |
ವಿಮಲಗುಣ ಭರಿತೆಯಂ ವರಪುಣ್ಯ ಚರಿತೆಯಂ |
ಯಮಿಕುಲೋದ್ಧಾರೆಯಂ ಶರಧಿಗಂಭೀರೆಯಂ ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು ||6||

ಭಾಮಿನಿ

ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿಯರಿಗೆರಗಿ ಪಂ |
ಕರುಹಭವನನು ನುತಿಸಿ ರಾಮನ |
ಪರಮ ಭಕ್ತನೆನಿಪ್ಪ ಪವನಾತ್ಮಜನ ಬಲಗೊಂಡು ||
ಸುರಪ ಮುಖ್ಯಾಮರರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ |
ಧರೆಯೊಳುಳ್ಳ ಸಮಸ್ತ ಕವಿಗಳ |
ಕರುಣವನು ಕೈಗೊಂಡು ಪೇಳುವೆನೀ ಕಥಾಮತವ ||7||

ದ್ವಿಪದಿ

ಆದಿಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿರಾಯಗೆರಗಿ |
ಸಾದರದಿ ಗುರುವರನ ಪದಕೆ ತಲೆಬಾಗಿ ||8||
ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ರಾಮ ಚರಿತೆಯಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು |
ಚೋದ್ಯವೆನೆ ದಶಕಂಠನಿಂದ ಮೂರ್ಛೆಯನು ||9||
ತಳೆದಿರಲು ರಾಘವನ ನೇಮದೊಳಗಂದು |
ಕಲಿಹನುಮನಮಲಸಂಜೀವನವ ತಂದು ||10||

ಜೀವಿಸಿದ ಕಥನವನು ಯಕ್ಷಗಾನದಲಿ |
ನಾ ವಿರಚಿಸುವೆ ಲೋಕನಾಥನೊಲಮೆಯಲಿ ||11||
ನೇಮಗುಣಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳೊಂದನರಿಯೆ |
ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ರಘುಪತಿಯೆ ||12||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ವರ ಮಹಾ ಕೈಲಾಸ ಗಿರಿಯಲಿ |
ತರುಣಿ ಪಾರ್ವತಿಗತುಳ ಹರುಷದಿ |
ಪುರಹರನು ಶ್ರೀರಾಮಚರಿತವ | ನೋರೆವೃತ್ತಿರಲು ||13||
ನಮಿಸಿ ಪುನರಪಿ ಕೇಳೊಳಂದಾ |
ಕಮಲದಳ ಲೋಚನೆಯು ಕಾಂತನ |
ವಿಮಲ ಪದಪಂಕಜಕೆ ಘನತರ | ಮಮತೆಯಿಂದ ||14||
ಪತಿಯೆ ಕೇಳೇತಕೆ ಸುಮಿತ್ರಾ |
ಸುತನು ರಾವಣನಿಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯ |
ಹತಿಗೆ ಮೂರ್ಚಿತನಾಗಿ ಮಲಗಿದ | ನತುಳಬಲನು ||15||
ಎಂತು ಸಂಜೀವನವನಾ ಹನು |
ಮಂತ ತಾ ತಂದೆಬಿಟ್ಟಿದ ನೆಂ |
ಬರಿತರಂಗವ ಪೇಳೆನಲ್ಕ | ತ್ಯಂತ ಮುದದಿ ||16||
ಕರಿಗೊರಳನಾ ನಿಜ ಸತಿಯನತಿ |
ಕರುಣದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಳ್ಳಿಸಿ |
ಪರಮಪುಣ್ಯ ಚರಿತ್ರವನು ಸಾ | ದರದೊಳುಸಿದ್ಧ ||17||

ವಾರ್ಧಕ

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳ್ ಧರೆಯ ದೂರಂ ಕೇಳು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು |
ನರನಾಥ ದಶರಥಂಗುಡಿಸಿ ರಾಮಾಖ್ಯೆಯೊಳು |
ವರಕೌಶಿಕನ ಯಜ್ಞಮಂ ಕಾಯು ಸೀತೆಯಂ ವರಿಸಿ ಭಾರ್ಗವನಧಟನು ||
ಮುರಿದು ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಂ ಪಾಲಿಸಲ್ಕಾಗಿ ತ |
ನ್ನರಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನೊಡಗೊಂಡು ಕಾನನಕಯ್ಯಿ |
ವರ ಪಂಚವಟಿಯೊಳತಿ ಬಲವಂತ ಖರದೂಷಣಾದಿಗಳ ಖಂಡಿಸಿದನು ||18||
ಖಳರಾವಣಂ ಸೀತೆಯನು ಕದ್ದು ಕೊಂಡೊಯ್ಯ |
ಲಳಲುತ್ತ ಮುಂದಯ್ಯರಲ್ ಪಥದಿ ಬಿದ್ದಿದ್ಧ |
ಕಲಿಗಧ್ವರಾಜನಂ ಕಂಡರಿದು ಪವಮಾನಸುತನಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ||
ಸಲಿಸಖ್ಯವನ್ನೆಸಗಿ ವಾಲಿಯಂ ಸಂಹರಿಸು |
ತೆಲರಣುಗ ತಂದ ಚೂಡಾಮಣಿಯ ನೀಕ್ಷಿಸುತ |
ಬಲುಮರ್ಕಟರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಲಂಕಾಪುರವ ಮುತ್ತಿದಂ ರಘುನಾಥನು ||19||

ಭಾಮಿನಿ

ವರ ವಿಭೀಷಣನಿಂದ ಕೆಲಬರು |
ತರುಣಿನಂದನ ಹನುಮರಿಂ ಕೆಲ |
ರಿರದೆ ಜಾಂಬವ ವೀರ ನಳ ನೀಲಾದ್ಯರೊಳು ಕೆಲರು ||
ಸುರಪ ಸುತನ ಕುಮಾರನಲಿ ಸಂ |
ಗರದಿ ಖತಿಯಲಿ ಕಾದಿ ಮಡಿದರು |
ದುರುಳ ದೈತ್ಯರು ಪೇಳಲೇನದ್ಭುತದ ರಣರಭಸ ||20||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪತಾಳ

ಕಾಮಿನೀಮಣಿ ಕೇಳು | ರಾಮಚಂದಿರನು ಬಳಿ |
ಕಾ ಮಹಾ ಕಪಿಗಳು | ದ್ವಾಮ ಸಾಹಸವ ||21||
ಕಂಡು ತೋಷವನು ಕೈ | ಗೊಂಡು ಮತ್ತವರನುರೆ |
ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಪ್ರಬಲ | ಪಿಂಡರಿವರೆಂದು ||22||
ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು | ತೂಗಿ ನಿಜಮುಕುಟವನು |
ರಾಘವನು ರವಿತನಯ | ಗಾಗನಗುತೆಂದ ||23||
ಬಲುದಣಿದುದೈ ನಮ್ಮ | ಬಲವಲ್ಲವಿಂದಿನಲಿ |
ಬಲವಂತ ರಾಕ್ಷಸರ | ಗೆಲುವಬಗೆಗಾಗಿ ||24||
ಎಂಬನಿತರೊಳು ತರುಣಿ | ಯಂಬರವನಿಳಿದನ್ಯಪ |
ರಾಂಬುಧಿಗೆ ಮುಗಿದವಂ | ದಂಭೋಜನಿಕರ ||25||

ಭಾಮಿನಿ

ಬಳಿಕ ಮರುದಿನವಿತ್ತ ರಾವಣ |
 ನಲಘಾತರ ವರಸಿಂಹಪೀಠದಿ |
 ಕುಳಿತ ನೊಡ್ಡೋಲಗದಿ ದಿತಿಜರ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ಕಲಹದಲಿ ದೇವಾಂತಕಾದಿಗ |
 ಳಳಿದ ವತ್ತಾಂತವನು ಬಂದಾ |
 ಖಳ ತಿಲಕಗರುಹಿದರು ಚಾರಕರಧಿಕ ಭೀತಿಯಲಿ ||26||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಏಕತಾಳ

ಖಳ ರಾಯ ಲಾಲಿಸೈ ಬಿನ್ನಪವ | ಮಹಾನುಭಾವ |
 ಖಳರಾಯ ಲಾಲಿಸೈ ಬಿನ್ನಪವ || ಪ ||
 ಮೊದಲು ಕಳುಹಿದ ಭಟರನೆಲ್ಲ | ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲ |
 ಸದೆದು ಸಾಹಸವ ತೋರ್ದರಲ್ಲ ||
 ಕದನಕಲಿಗಳನು | ಸದದಾವಾನರ | ರೆದೆಗೆಡಿಸಿದರೆ | ಬುದು ಹರಿದುದು ಲೋ |
 ಕದ ಜನರಿದಿರಲಿ | ಸುದಯನೆ ಮುಂದ | ಭೃದಯವ ಕಾಣೆನು | ಬೆದರಿದರಲ್ಲ || ಖಳ ||27||
 ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಬಂದು | ಕಪಿಗಳ ಸೇನೆ |
 ಮುತ್ತಿದೆ ನಗರವ ಮತ್ತಿಂದು ||
 ಚಿತ್ತವಿಸೈ ಬಲು | ಮತ್ತ ಗಜಗಳ | ಮೊತ್ತವನುರೆ ಮುಂ |
 ದೊತ್ತತ ಬರುತಿರ | ಲುತ್ತಮ ಹಯಗಳ | ಪತ್ತಿ ಸಮೂಹವ |
 ನೊತ್ತರಿಸುತ ಸದೆವುತ್ತ ಗೆಲಿದರು || ಖಳ ||28||

ಭಾಮಿನಿ

ಪೊಡವಿಧರಸುತೆ ಕೇಳುಚಾರರ |
 ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ರಾವಣನು ಕೆಂ |
 ಗಿಡಿಗಳನು ಕಂಗಳಲಿ ಸೂಸುತ್ತಡನುರೆಕಚ್ಚಿ ||
 ಝಡಿದು ಖಡಗವ ಹೂಂಕರಿಸುತಡಿ |
 ಗಡಿಗೆ ವೀರಾವೇಶದಿಂದಲಿ |
 ಕಡೆಯ ಬೈರವನಂತೆ ಖಿತಿಯನು ತಾಳುತಂತೆಂದ ||29||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಕುರಿಗೆ ಹೆಬ್ಬಲಿಯಂಜುವುದೆ ಘಡ |
 ನರರು ವಾನರರಾರ್ಭಟೆಗೆ ತಾ |
 ನರರೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವೆನೆ ಸಾಹಸ | ದಿರವನೀಗ ||30||
 ತೋರುವನು ಕಪಿಕಟಕದಸುಗಳ |
 ಹೀರುವನು ಖರವೈರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ರಾರುಭಟೆಗಳ ನಿಲಿಸುವನು ರಣ | ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ||31||
 ಇಂದು ರಾಮನ ರಣದಿ ಕೆಡಹದೆ |
 ಹಿಂದು ಮುಂದಾನಾದೆನಾದಡೆ |
 ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಜನಿಸಿದ | ಕಂದನಲ್ಲ ||32||
 ಎನುತ ಕೊನೆಮೀಸೆಗಳ ತಿರುಹುತ |
 ಧನುಜಪತಿ ನಂದಿರಲು ಕಾಣು |
 ತ್ತನಘಮತಿಯತಿಕಾಯ ನಗುತೆಂ | ದನು ಪಿತಂಗೆ ||33||

ರಾಗ ಕಾಪಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಏತಕೆ ಮರುಳಾದೆ ತಾತ | ರಘು |
 ನಾಥನೊಳ್ ಕಲಹವೆ ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತ || ಏತಕೆ || ಪ ||
 ಸಕಲ ಲೋಕೈಕ ನಾಯಕನು | ಸರ್ವಾ |
 ತ್ತಕನು ಸರ್ವರ ರಕ್ಷಿಸುವ ದೈವನವನು ||
 ಮುಕುತಿದಾಯಕನು ಶಾಶ್ವತನು | ನಿನ್ನ |
 ಯುಕುತಿನಡೆಯದಾದಿವಸ್ತು ರಾಘವನು || ಏತಕೆ ||34||
 ಇರಿತಕಂಬರವಳುವುದೆ | ನೊರ |
 ಜುರುಬಿದಡಗ್ನಿಗೆ ನೋವು ತಾಗುವುದೆ ||
 ಇರುವೆ ಕಚ್ಚಿದರೆ ಬೆಚ್ಚುವುದೆ | ಸುರ |
 ಗಿರಿಯು ನಿನ್ನಧಟು ರಾಘವನೊಳೊಪ್ಪುವುದೆ || ಏತಕೆ ||35||

ಕಡುಗಲಿ ಖರನೆಲ್ಲಿ ಪೋದ | ಹಿಂದೆ |
 ಅಡವಿಯೊಳ್ ವೀರ ವಿರಾಧನೇನಾದ |
 ಬಿಡದೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೀನೇ ನೋಡು | ಜಗ |
 ದೊಡೆಯ ರಾಮನ ಕಣಕಲು ಬಂತು ಕೇಡು || ಏತಕೆ ||36||

ಭಾಮಿನಿ

ಸೀತೆಯನು ರಘುವರನಿಗಿತ್ತನು |
 ಜಾತನಾದ ವಿಭೀಷಣನ ಸಂ |
 ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕರೆತಂದು ರಾಜ್ಯವನಾಳುವುದು ಸುಖದಿ ||
 ನೀತಿಯಿಂದತಿ ಕಾಯನುಸಿರಿದ |
 ರೀತಿಯನು ಕೇಳುತ್ತ ಕೈಕಸೆ |
 ಜಾತನತಿಖಿತಿಗೊಂಡು ನುಡಿದನು ಮಗನಿಗುತ್ತರವ ||37||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಅತಿಕಾಯನೆ ನೀ ಕೇಳು | ರಿಪು |
 ಮಥನಕೆ ಪ್ರೋಪಡೆ ಪೇಳು ||
 ಕಥನದ ಮಾತಂತಿರಲಿ | ಪಶು |
 ಪತಿಯಾಹವಕಯ್ಯರಲಿ ||38||
 ಕೊಡೆ ರಾಮಗೆ ಸೀತೆಯನು | ನಿಲು |
 ಗಡೆಯಿದು ತೊಟ್ಟು ಭಲವನು ||
 ಬಿಡುವವನೇ ತಾನೆಂದು | ನೆಲ |
 ನೊಡೆಯಲು ಕೂಗಿದನಂದು ||39||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಅಹುದು ಮತ್ತೇನಾರ ಚಿತ್ತದಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂ |
 ಡಿಹುದನವರೇ ಬಲ್ಲರೆನುತ ||
 ಸಹಜ ವೈಷ್ಣವರೆರೆಯನತಿಕಾಯ ನುಬ್ಬಿ ಸ |
 ನ್ನಿಹಿತನಾದನು ಸಮರಕಂದು ||40||
 ಜೀಯ ತಾ ಸಂಗರಕೆ ವೀಳೆಯವನನುತಲತಿ |
 ಕಾಯನುಸಿರಲೈ ರಾಕ್ಷಸರ ||
 ರಾಯನಾತನಿಗೆ ಪೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ವೀಳ್ಯವನು |
 ಪ್ರೀಯದಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನು ||41||
 ತರಿಸಿ ತುಲಸಿಯ ದಂಡೆಗಳ ಕೊರಳೊಳಾಂತೂರ್ಧ್ವ |
 ವರ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವ ಪಣಗೆ ರಚಿಸಿ ||
 ಸರಸದಿಂ ಮಾತೆಯಡಿಗರಗಿ ಮಣಿರಥವೇರಿ |
 ಪ್ರೊರಟನತಿಕಾಯನಾಹವಕೆ ||42||
 ಬನ್ನಿರೈ ಸಂಸಾರಶರಧಿಯನು ದಾಟುವರು |
 ಬನ್ನಿರೈ ಮೋಕ್ಷಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು ||
 ಬನ್ನಿರೈ ಬಹಳ ಪದವಿಯನು ಬಯಸುವ ಸುಭಟ |
 ರೆನ್ನೊಡನೆ ನೀವನುತ ಕರೆದ || 43||
 ಈಶನಾಗುವಡೆ ಕಮಲಾಸನನ ಪದವನಾ |
 ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಲಭದಿಂದ ||
 ಕೇಶವನ ಕೂಡುವಡೆ ಬನ್ನಿರೆನ್ನೊಡನೆಂದು |
 ಹೊಯ್ದನು ಡಂಗುರವನವನು ||44||
 ಬಳಿಕ ತತ್ತ್ವವ ತಿಳಿದು ರಾಮನೇ ಪರದೈವ |
 ವಳಿಯದಚಲ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ||
 ತಿಳಿದಿದ್ ದೈತ್ಯತತಿ ಗಜರಥಹಯಂಗಳಲಿ |
 ಬಳಿಸಿತತಿಕಾಯನನು ಬಂದು ||45||

ಭಾಮಿನಿ

ದಕ್ಷನಂದನೆ ಕೇಳು ದನುಜಾ |
 ಧ್ಯಕ್ಷಸುತನೀ ಪರಿಯೊಳ್ಲರ |
 ನಾಕ್ಷಣದೊಳೊಡಗೊಂಡು ರಣಕಯ್ಯರುವ ಸಂಭ್ರಮವ ||
 ಈಕ್ಷಿಸುತ ಪೌರಾಂಗನಾಜನ |
 ಲಕ್ಷ್ಮೋಡನೊಡನೆಯ್ನೆ ತಮ್ಮೊಳ |
 ಗಕ್ಷಿಯಲಿ ನೀರೇರಿ ನುಡಿವುತ್ತಿದ್ವರಲ್ಲಲ್ಲಿ ||46||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಇತ್ತ ನೋಡೆ ತಂಗಿ ರಾವ | ಣಾತ್ಮಜನತಿಕಾಯನು ದಂ |
 ಡೆತ್ತಿ ರಣಕಯ್ಯರುಂ ಬಹಳ | ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ||
 ಕತ್ತಿವಾಸಗರಿದು ರಾಮ | ನುತ್ತಮ ಮೋಹರವ ಪೊಗಲು |
 ಮತ್ತ ಹಂಸಗಮನೆ ಇವನ | ಸತ್ತ್ವವೆಂತುಟೊ ||47||
 ಆದರೇನೆಂಬೆನಕ್ಕೆ ಪು | ಣೋದಯವ ರಾಕ್ಷಸರೊಳಿವನು |
 ಶ್ರೀಧರನ್ನು ಚರಣ ಕಮಲಾ | ರಾಧಕ ಕಾಣೆ ||
 ವಾದಗುಟ್ಟಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು | ಪೋದುದು ಲಂಕೆಯೈಶ್ವರ್ಯ |
 ಈ ದಿವ್ಯ ಪುರುಷನ ಕೂಡೆ | ನಾದಿನಿ ಕೇಳೆ ||48||
 ಪರರ ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ತನ್ನ | ತರಳರನ್ನು ರಣಕೆ ನೂಕಿ |
 ಮೆರೆವನಲ್ಲ ದಶಕಂಠನು | ಹರ ಮಹಾದೇವ ||
 ಮರುಳಾದಳೇನಕ್ಕೆ ಮತಿ | ಪರಮ ವೈಷ್ಣವನ ತಾಯಿ |
 ವರ ಧಾನ್ಯಮಾಲಿನಿ ಮಗನ | ಧರಕೆ ಕಳುಹಲೆ ||49||

ವಾರ್ಧಕ

ಇಂತೆಂದು ತತ್ಪುರದ ಪ್ರಮದೆಯರ್ ಸುಮದೆಯರ್ |
 ತಂತಮ್ಮೊಳಿರದೆ ಮಾತಾಡುತಂ ನೋಡುತಂ |
 ಸಂತಾಪಮಂ ತಾಳ್ಳು ಸುಯುಕ್ತಂ ಬೈವುತಂ ದಶಶಿರನಿರಲಿತ್ತಲು ||
 ಸಂತಸದೊಳತಿಕಾಯನುಬ್ಬುತಂ ಹಬ್ಬುತಂ |
 ಮುಂತಳೆದು ಬರುವಂತೆ ರಥದೊಳಂ ಪಥದೊಳಂ |
 ಕಂತುಪಿತನಂ ಮನದಿ ನೆನವುತಂ ತೊನವುತಂ ಬರುತಿರ್ದನಾಚೆಗಂದು ||50||
 ಕೆಲಸಾರು ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಮ್ಮೇರು ಬರುತಲಿದೆ |
 ಕೆಲಸಾರು ಸದ್ವರ್ಮ ಕಲ್ಪತರು ಬರುತಲಿದೆ |
 ಕೆಲಸಾರು ಶ್ರೀರಾಮಚರಣಾರವಿಂದಮಧುಕರ ತಾನೆ ಬರುತಲಿದಕೊ ||
 ಕೆಲಸಾರು ಭಾಗವತ ಮೌಳಿಮಣಿ ಬರುತಲಿದೆ |
 ಕೆಲಸಾರು ದಾನವರ ಕುಲದೀಪ ಬರುತಲಿದೆ |
 ಕೆಲಸಾರು ಪಾಪಹುತ ವಾಹನತಿಕಾಯ ಬೃಹನೆಂದು ಕಹಳೆಗಳುಲಿದವು ||51||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ವೀರವೈಷ್ಣವ ರೆರೆಯನತಿ ಮುದ |
 ವೇರಿ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿ |
 ಘೋರ ದಾನವರೊಡನೆ ಲಂಕೆಯ |
 ದ್ವಾರವನು ಪೊರಮಟ್ಟು ಸಂಗರ |
 ಧಾರಿಣಿಗೆ ನಡೆತರೆ ಸನಂದನ |
 ನಾರದಾದಿ ಮುನೀಂದ್ರ ರಭದಿ |
 ಭೂರಿ ಶೌರ್ಯವ ಕಂಡು ಪೊಗಳಿದ |
 ರಾ ರಣದಿ ಮರು ಭಾಪೆನುತ್ತದ |
 ನೇನನೆಂಬೆ | ಸಾಹಸ | ವೇನನೆಂಬೆ ||52||
 ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕಯ್ಯುಗಳ ಕಿರಣಂ |
 ಗಳ ಪತಾಕಾವಳಿಯ ಮುಸುಕುವ |
 ಬೆಳುಗೊಡೆಯ ಚಾಮರ ಸಮೂಹದಿ |
 ನಿಲದೆ ಪೊಗಳುವ ಪಾಠಿಕರ ಕಳ |
 ಕಳದ ರಭಸದಿ ಘೋರ ರೂಪಿನ |
 ನೆಲನನಳಿದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಮೈ |
 ಯಳತೆಯಲಿ ಮೈದೋರ್ದನಾ ಕಪಿ |
 ಬಲಕೆ ರಾವಣಸೂನು ತವಕದೊ |
 ಳೇನನೆಂಬೆ | ಸಾಹಸ | ವೇನನೆಂಬೆ ||53||
 ಭೀಮಬಲನತಿಕಾಯನಯ್ಯರು |
 ವಾ ಮಹಾಸಂಭ್ರಮವ ಪ್ಲವಗ |
 ಸ್ತೋಮವಿದ ನೋಡುತ್ತ ಮನದಲಿ |
 ಭ್ರಾಮಕಂವಡವುತ್ತಲಿವನಾ |
 ರೋ ಮಹಾದೇವೆಂದು ಬೆದರಿದ |
 ತಾಮಸಿಕೆಯಲಿ ಹರಿದುದಗಲಕೆ |
 ರಾಮಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮ ನೃಪತಿ ಲ |
 ಲಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆನುತಲಿ |
 ಏನನೆಂಬೆ | ಸಾಹಸ | ಏನನೆಂಬೆ ||54||

ಕಂದ

ಬೆಟ್ಟವೆ ಹರಿತಹುದೆನಲೆ |
ಬ್ಬಟ್ಟುತ ಕಪಿಬಲವನಯ್ ಬೃಹ ಪಟುಭಟರಂ ||
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮನದೊಳು ಬೆರಗಂ |
ಬಟ್ಟು ವಿಭೀಷಣನೊಳೆಂದ ನವನಿಪತಿಲಕಂ ||55||

ರಾಗ ತೋಡಿ ಏಕತಾಳ

ಈತನಾರು ಪೇಳಯ್ಯ ವಿಭೀಷಣಾಂಕ ನೀನು |
ಭೂತಳದೊಳಿವನ ಪೋಲ್ವರನ್ನು ಕಾಣೆ ನಾನು ||
ಈ ತೆರದ ರಕ್ಕಸರು ನಿಮ್ಮ ಬಲದೊಳಿಬರೆಂದು |
ಸೀತಾರಮಣ ಕೇಳಲಾಗ ಪೇಳನಾತನಂದು ||56||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಜೀಯ ಲಾಲಿಸು ವೀರನತಿಕಾಯನೆಂಬಾತ | ನೀತಕಾಣೈ | ದೈತ್ಯ |
ರಾಯ ರಾವಣನೆರಡನೆಯ ಕುಮಾರಕ | ನೀತಕಾಣೈ ||57||
ವಾಯು ಜಾತನನಂದು ಕಟ್ಟಿದಾತನ ತಮ್ಮ | ನೀತಕಾಣೈ | ಖೊಳ |
ನಾಯಿಯೆಂದನ ಬೇಡ ಭಕ್ತರೊಳ್ ವೆಗ್ಗಳ | ನೀತಕಾಣೈ ||58||
ಪಾತಕನಾ ಮೇಘನಾದ ಪುಣ್ಯತುಮ | ನೀತಕಾಣೈ | ಬಲು |
ಘಾತಕನವನತಿ ನಿಷ್ಕಪಟಾಂಗನು | ಈತ ಕಾಣೈ ||59||
ಆತನ ಸರಿ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವ ರಣದೊಳ್ | ಈತ ಕಾಣೈ | ಹೆಚ್ಚು |
ಮಾತೇನು ಮಿಕ್ಕಿನ ಗುಣದೊಳು ವೆಗ್ಗಳ | ನೀತಕಾಣೈ ||60||

ಕಂದ

ಎಂಬೀ ನುಡಿಯಂ ಸುಗ್ರೀ |
ವಂ ಬೆರಗಿನೊಳಲಿಸುತ್ತಲತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ||
ಜಾಂಬವ ವಾಲಿಸುತ್ತಾದ್ಯರ |
ನುಂ ಬೇಗದಿ ಕರೆದುಸಿದನವರೊಡನಾಗಂ ||61||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ಕೇಳಿ ವಾನರರೆಲ್ಲ ನೀವೀಗ |
ಏಳಿರಣಕೆ ಬಂದವನೊಳತಿ ಬೇಗ || ಪ ||
ಇದುವೆ ವೇಳೆಯು ರಾಘವನ ಚಿತ್ತ ಮೆಚ್ಚಿಸು |
ವೃದಕೆ ಮಿಕ್ಕಿನ ಮಾತಿನಿಂದಾಹುದೇನು ||
ಬೆದರದೆ ಬೆಚ್ಚದೆ ಕಡು ಖೊಳ ದೈತ್ಯರ |
ನೊದಗಿ ಕಾಳಗದೊಳೆದೆಗೆಡಿಸುವದೆಲ್ಲ || ಕೇಳಿ ||62||

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಶರಣಿಸುತನ ನುಡಿಯ ಕೇಳು | ಧುರಸಮರ್ಥ ಜಾಂಬವಂತ |
ಸುರಪಜಾತನಣುಗ ನೀಲ | ಶರಭ ಮುಖ್ಯರು ||
ಕರದೊಳಾಂತು ಕಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟ | ಮರಗಳಿಂದ ಸಿಂಹನಾದ |
ವೆರೆಸಿ ಖತಿಯ ತಾಳಿ ಕದನ | ಕಿರದೆ ನಡೆದರು ||63||
ಕಾಣುತಿವರ ಪೌರುಷವನು | ಕೌಣಪರ ಬಲಾಘವಂದು |
ಬಾಣಪರಶು ಚಕ್ರವಸಿ ಕೃ | ಪಾಣ ಕುಂತದಿ ||
ಮಾಣದೆಚ್ಚು ಕೊಚ್ಚಿ ಘಾಯ | ಕಾಣಿಸಲ್ಕೆ ಕಪಿಸಮೂಹ |
ಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಹೊಯ್ದು | ರೇನನೆಂಬೆನು ||64||
ಬಣಗುಕಪಿಗಳೆಯ್ದಲಾಗಿ | ಹೆಣಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವದೈತ್ಯ |
ಗಣವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ವಾಲಿ | ಯಣುಗ ಮುಖ್ಯರು ||
ಸೆಣೆಸು ವಧಟರನ್ನು ತಡೆದ | ರಣಕವೆಮ್ಮೊಳೊಪ್ಪದೀಗ |
ಲೇಣಿಸಬಹುದೆನುತ್ತ ಬಲು ಭಾ | ರಣೆಯ ಸುಭಟರು ||65||
ಸೀಳಿಬಿಸುಟರಾನೆಗಳನು | ಕಾಲಿನಿಂದಲಶ್ವಗಳ ನಿ |
ವಾಳಿಸುತ್ತ ಸಂಹರಿಸುತ | ಕಾಲುಬಲವನು ||
ತೊಳುವತಿರಥಂಗಳನ್ನು | ಹೊಳು ಗೆಯ್ದೊಂದು ಕ್ಷಣದಿ |
ಪೇಳಲೇನು ವೈರಿಬಲವ | ಧಾಳಿಗೊಂಡರು ||66||
ಏನನೆಂಬೆ ದಾನವೇಂದ್ರ | ಸೂನು ಖತಿಯೊಳಂಗದಾದಿ |
ವಾನರರೊಳು ಸಂಗರಕ್ಕೆ | ತಾನೆ ನಿಂದನು ||
ಆನುವವರದಾರು ಮಿಗೆ ನ | ವೀನ ಶರಗಳಿಂದಲವರ |
ಮಾನಗುಂದಿಸಿದನು ಹವದೊ | ಳಾ ನಿಶಾಟನು ||67||

ಅವರ ಗೆಲಿದು ಮುಂದೆ ನೂಕು | ವವರ ಕಂಡು ಮತ್ತೆ ಕಲಿ ಜಾಂ |
 ಬವ ಸುಷೇಣ ಶರಭ ಮೈಂದ | ದ್ವಿವಿಧ ಸುಭಟರು ||
 ಕವಿಯಲಾಗ ಕಂಡು ಬಾಣ | ನಿವಹದಿಂದ ಲವರ ಗೆಲಿದು |
 ಜವನ ತೆರದಿ ಮುಂದುವರಿದ | ನಿವನು ತವಕದಿ ||68||
 ಎಕ್ಕತುಳದಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ | ರಕ್ಕಸನನು ನೋಡಿ ಕೋಪ |
 ವುಕ್ಕಿ ಕಪಿಬಲೌ ಘವಯ್ಡೆ | ಮುಕ್ಕುರಿಕಿಸಿತು ||
 ನಕ್ಕು ಮನದಿ ಕೆಡದಿರೆನುತ | ದಿಕ್ಕುರಿಸುತಲವರ ಶರದೊ |
 ಲೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಶೌರ್ಯದಿಂದ | ಮಿಕ್ಕು ನಡೆದನು ||69||

ವಾರ್ಧಕ

ಉಡಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೈಕಾಲ್ಗಳಿಂ ತೋಳ್ಗಳಿಂ |
 ಮಿಡುಕುತಿಹ ಕಪಿಗಣದ ರುಂಡದಿಂ ಮುಂಡದಿಂ |
 ದೊಡನೆ ಪರಿವರುಣ ಜಲಪೂರದಿಂ ಸಾರದಿಂ ಕುಣಿವ ಭೂತಗಳಿಂದ ||
 ಕೆಡದಿದ್ದ ಹೆಣಗಳಟ್ಟಲೆಗಳಿಂದಲುಗಳಿಂ |
 ದಿದಿದಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದ ಕರುಳ್ಗಳಿಂ ಮರುಳ್ಗಳಿಂ |
 ಕಡು ಭಯಂಕರಮಾಗಿ ಸಂಗರಂ ಸಿಂಗರಂ ಮೆರೆದುದಾ ಕಣನೊಳಂದು ||70||

ಭಾಮಿನಿ

ಅರರೆ ಯಮನುಬ್ಬಟೆಯೊ ಮತ್ಯುವಿ |
 ನುರವಣೆಯೊ ಸಂಹಾರ ಭೈರವ |
 ನುರುಬೆಯೋ ನಾನರಿಯೆನತಿಕಾಯನ ರಣೋತ್ಸಹವೋ ||
 ಧುರದಿ ಕಪಿಗಳನೊರಸಿ ಮುಂದ |
 ಯ್ತುರುವ ಸುಭಟನ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತಲು |
 ವರ ವಿಭೀಷಣನೆಂದ ನಿನಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮನೊಳು ||71||

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ ಏಕತಾಳ

ಇದಕೊ ದೇವ ಬಂದನತಿಕಾಯ ನೋಡ | ಈತ |
 ನಿದಿರು ನಿಲುವ ವೀರರನ್ನು ತೋರು ಗಾಢ ||
 ಮೊದಲಿ ಸೋತ ರಂಗದಾದಿ ಸುಭಟರೆಲ್ಲ | ರಣದಿ |
 ಚದುರನಿವನು ಬಣಗು ಜನಕೆ ಮಣಿವನಲ್ಲ ||72||
 ಇನಿತು ಮಾತಾಡುವದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನಾಗ | ಕೇಳು |
 ಧನುಶರಗಳ ಕೊಂಡು ರಾಮಗೆರಗಿ ಬೇಗ ||
 ಜನ್ಮಪ ತನ್ನ ಸಾಹಸವನು ಪರಿಕಿಸೆಂದು | ಸಮರ |
 ಕನುವಾದನು ದಶಶಿರನ್ನ ಸುತನೊಳಂದು ||73||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಂದು ಸಂಗರಕೆ ಸನ್ನಹವಾದ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಯಂದವೀಕ್ಷಿಸಿ ರಾಮನು ||
 ಚಂದದಿಂದೆತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುದ್ದಿಸುತಲಾ |
 ನಂದದೊಳಿಂತೆಂದನು ||74||
 ಎಲ್ಲವರಂತಲ್ಲ ಭೂರಿಪರಾಕ್ರಮ |
 ವುಳ್ಳವನತಿಕಾಯನು |
 ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಮರ್ಮವರಿತು ಕಾದೆಂದು ಭೂ |
 ವಲ್ಲಭನರುಹಿದನು ||75||
 ಅಣ್ಣ ನೀವೇಕಿನಿತೆಂಬಿರಿ ರಣದೊಳು |
 ಗಣ್ಯವೆ ತನಗಾತನು |
 ಮಣ್ಣುಕೂಡಿಸುತ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೌತಣ |
 ವುಣ್ಣಲು ಬಡಿಸುವನು ||76||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಬಂದನಾ ಸುಮಿತ್ರೆಯಣಗ |
 ಮುಂದುವರಿವ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರ |
 ನಂದನನೊಳು ಸಮರಕೆನುತ |
 ಲಂದು ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಕರದಿ ||77||

ದೇವ ತತಿಯು ಪೊಗಳೆ ಧನುವ |
 ರೋವಡೆಯನು ಗೆಯ್ಯತುಗ್ರ |
 ಭಾವದಿಂದಲುಬಿಟ್ಟ ಸಿಂಹ |
 ರಾವವನ್ನು ಗೆಯ್ಯತೊಡನೆ ||78||

ಕಂದ

ಬರುವ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಸುತನಂ |
 ಹರಿವಂಶಜನೆಂಬ ಬಗೆಯನರಿತಿಕಾಯಂ ||
 ಭರದಿಂ ತನ್ನಯ ರಥವಂ |
 ಹರಿಸುತಲಾಕ್ಷಣದಿ ಬಳಿಕ ವೀರನೊಳೆಂದಂ ||79||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಭಳಿರೆ ಬಲು ಭಟನೆಂಬುದರಿತೆನು |
 ತಳುವದೆನ್ನೊಳು ಪೇಳು ರಘುಕುಲ |
 ತಿಲಕನೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊ ನೀನಾ | ರಲಸದೀಗ ||80||
 ಎನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂದ ನಿನ್ನಯ |
 ಮನಸಿನೊಳಗೇನೆಂದು ತೋರಿದು |
 ದನಿತುಬಗೆಯಲು ಬಹುದು ನೀ ಕೇ | ಳೆನುತಲವಗೆ ||81||
 ರಣಕದಾವವ ನಾದರೇನದ |
 ರಣಿಕೆ ನಮಗಿಲ್ಲೊವೊ ಸಮರಾಂ |
 ಗಣದೊಳಾತ್ಮನಿವೇದಕರು ನಾವ್ | ಚಿನ್ನುಮಯಂಗೆ ||82||
 ತೋರುವನು ಸುರನಿಕರ ನೋಡಲು |
 ಭೂರಿ ರಣಕೌಶಲಗಳನು ನೀ |
 ವೀರನಾದೆ ನಿಲ್ಲೆನುತ ಖಳ | ನಾರುಭಟನೆ ||83||
 ಒದರಿತೊಡನೇಣ್ಣೆಸೆಯು ಭೂತಳ |
 ವದುರಿತಾ ಕಪಿಕಟಕವೆಲ್ಲವು |
 ಕೆದರಿದುದು ಗಗನದಲಿ ಸುರತತಿ | ಬೆದರಿತಾಗ ||84||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಬಳಿಕಲೇನನೆಂಬೆ ಲಂಕೆಯಾಳ್ವನಣುಗನು |
 ಬಲು ಶರಾಳಿಯನ್ನು ಬಿಡಲು ರಾಮನನುಜನು ||
 ತಳುವದದನು ಕೊಚ್ಚಿ ಮಗುಳೆ ರಾತ್ರಿಚರನನು |
 ಹೊಳೆವ ಕಣೆಗಳಿಂದಲೆಚ್ಚು ಹೊಂಕರಿಸಿದನು ||85||
 ಎಸೆದ ಬಾಣಗಳನು ತರಿದು ಯಾತುಧಾನನು |
 ಉಸಿರಲೇನದಕ್ಷಯಾಸ್ತದಿಂದಲವನನು ||
 ದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲ ತೋರಬಾರದೆಂಬ ತೆರದಲಿ |
 ಮುಸುಕಿ ಸಿಂಹನಾದವನ್ನು ಗೆಯ್ದನಿದಿರಲಿ ||86||
 ಗಣಿಸದದನು ವೀರ ಶತ್ರುಘ್ನನಣ್ಣನು |
 ಕ್ಷಣದಿ ಪ್ರತಿಶರೌಘದಿಂದ ಕೊಚ್ಚಿಲಾತನು ||
 ತಣಿಯದಿದರೊಳಿವನ ಸತ್ತ್ವವೆನುತ ತೆಗೆದನು |
 ಕ್ಷಣದಿ ಸುರರು ಬೆದರೆ ಘೋರ ವಹ್ನಿಶರವನು ||87||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಅಗಸುತೆ ಕೇಳಾ | ಶುಗಸಖಿ ಶರವನು |
 ತೆಗೆದು ಬಿಡಲು ಧಗ | ಧಗಿಸುತ ಕಿಡಿಗಳ |
 ನುಗುಳುತ ಬಂದುದು | ರಘುಪತಿಯನುಜನ |
 ಹೊಗೆಯಲಿ ಮುಸುಕಿತು | ಭುಗಿಭುಗಿಲೆನುತ | ಏನನೆಂಬೆ ||88||
 ಉರಿಗೆದರುತಲ | ಯ್ತುರುವ ಮಹಾಸ್ತ್ರವ |
 ತರಣಿಕುಲೇಂದ್ರಾ | ವರಜನು ಕಾಣುತ |
 ತ್ವರಿತದಿ ವಾರುಣ | ಶರವನು ಬಿಡಲೊಂ |
 ದರೆ ನಿಮಿಷದೊಳದ | ಪರಿಹರಿಸಿದನು | ಏನನೆಂಬೆ ||89||
 ತಿರುಗಿ ನಿಶಾಚರ | ನುರಗಾಸ್ತ್ರವ ಬಿಡೆ |
 ಗರುಡಕಳಂಬದಿ | ತರಿವುತಲದ ಬಳಿ |
 ಕುರು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವ | ನಿರದೆ ತುಡುಕಲಿನ |
 ಶರದಲಿ ಗೆಲಿದನು | ವರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು || ಏನನೆಂಬೆ ||90||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತು ಬಹುವಿಧ ಶಸ್ತ್ರಚಯವಾ |
 ನಂತನಂಶಜನಿರದೆ ಖಂಡಿಸ |
 ಲಂತರಂಗದೊಳಿಂದ ಗಹಗಹಿಸುತ್ತಲತಿಕಾಯ ||
 ಎಂತು ನಮ್ಮಸ್ತ್ರಗಳು ಹರಿದಸು |
 ರಾಂತಕಾತ್ಮನೊಳಕಟ ಬರಿದೇ |
 ಭ್ರಾಂತ ತಾನೆಂದರಿತು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನವನೊಡನೆ ||91||
 ನೀವು ಜಗದದಿದೈವವೆಂಬುದ |
 ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಸ್ವ |
 ಭಾವವನು ನಾವೆಬಿಡಲು ಬಹುದೇ ಪೂರ್ವಪದ್ಧತಿಯ ||
 ನಾವು ಮಾಡುವ ಸಮರಮುಖಿ ಸಂ |
 ಭಾವನೋಚಿತ ಸರಳ ಭಕ್ತಿಯ |
 ನೀವು ಕೈಗೊಳಬೇಕೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನತಿಕಾಯ ||92||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಇದೆಯಾವಾಹನ ನೋಡು | ಮ | ತ್ರಿದಯಾಸನ ದಯೆಮಾಡು ||
 ಇದೆ ಪಾದ್ಯಾಘ್ರಾದಿಗಳು | ಕೊಳ್ಳಿದೆ ನಿನಗುಪಚಾರಗಳು ||93||
 ಎನುತೀರೇಟು ಶರವನು | ರಾ | ಮನ ತಮ್ಮನ ಮೇಲವನು ||
 ಘನತರ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಗ | ಎ | ಚ್ಚನು ಕೊಳ್ಳೆನುತತೀಗ ||94||
 ನಿಚ್ಚಟ ಭಕ್ತಿಯೊಳವನು | ತೆಗೆ | ದೆಚ್ಚ ಶರವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ||
 ಕೊಚ್ಚದೆ ಮೈಯಲಿಧರಿಸಿ | ಮನ | ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದನಂತರಿಸಿ ||95||
 ಅಸಮ ಭಕುತ ನೀನಹುದೈ | ರಣ | ಕುಶಲಯುಕುತಿ ನಿನಗಹುದೈ ||
 ಅಸುರಾರಿಯ ಪದದಾಣೆ | ರಾ | ಕ್ಷಸರೊಳು ನಿನಗೆಣೆಗಾಣೆ ||96||
 ಎಂದಾ ದಶರಥ ಸುತನು | ಶರ | ವಂದದಿ ಮುಸುಕಲಸುರನು ||
 ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳು | ಮೈ | ನೊಂದೊರಗಿದನಾಚೆಯೊಳು ||97||

ಕಂದ

ಬಳಿಕಂ ಮೈಮುರಿದೆದ್ದಾ |
 ಖಳಕುಲ ಚಂದಿರನ ಕುವರ ದಡಚಿತ್ತದೊಳಂ ||
 ಜಲರುಹನಾಭನ ಪದಯುಗ |
 ನಳಿನವ ನೆನವುತ್ತಲೊಯ್ಯನೆಂದನು ತನ್ನೊಳ್ ||98||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜ ಝಂಪೆತಾಳ

ನರರಿಗೀ ಬಲುಹಲ್ಲಿಯದು ವಿಪಿನ ಚರರಿಗೀ |
 ಪರಿಯ ಕಡುಹಲ್ಲಿ ಬಂದಪುದು ||
 ಹರಿಯ ಮಾಯಾವಿಲಾಸವಿಲ್ಲದೊಂದಿಲ್ಲ |
 ಮರೆಯ ಮಾತೇನು ದಿಟವೈಸೆ ||99||
 ಆಯಿತಕಟಾ ತಂದೆಯಾಯುಷಕೆ ಕಡೆಯಿನ್ನು |
 ಬಾಯಾರಲೇಕೆ ನಾವಿದಕೆ ||
 ಕಾಯವಿದ್ದಾಗ ನಾರಾಯಣನ ಪಾದವನು |
 ಪ್ರಿಯದಿಂ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕೆಂದ ||100||
 ಎಂದು ಹತ್ತುಮಲಕರ್ಣಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ರಘು |
 ನಂದನನ ಚಾರುಮೂರ್ತಿಯನು ||
 ಚಂದದಿಂದಿರಿಸಿ ನಾಲಿಗೆ ಕೊನೆಯೊಳಾಗ ಜಯ |
 ವೆಂದು ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದನಚ್ಯುತನ ||101||

ವಾರ್ಧಕ

ಜಯ ಜನಕಜಾರಮಣ ವಂದಿತಜನೋದ್ಧರಣ |
 ಜಯ ಜಯ ಘನಶ್ಯಾಮ ರಘುಕುಲಾರ್ಣವ ಸೋಮ |
 ಜಯ ಸಿತಾಂಬುಜನೇತ್ರ ಸುರನಿಕರ ನುತಿಪಾತ್ರಜಯ ಜಯ ಗಿರೀಶಮಿತ್ರ ||
 ಜಯ ಮುನಿಮನೋಹರ ದಾನವ ಕುಲಧ್ವಂಸ |
 ಜಯ ಜಯ ಚಿದಾನಂದ ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣವಂದ |
 ಜಯ ದುರಿತವನದಾವ ದೇವಾದಿದೇವ ಜಯ ಜಯ ನಮೋ ಜಯತೆಂದನು ||102||

ಕಂದ

ಇಂತತಿಕಾಯಂ ರಾಘವ |
 ನಂ ತನ್ನಯ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸ್ತುತಿಸುತ್ತಂ ||
 ಮುಂತಿಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನೊ |
 ಳಂ ತವ ಸಂತಸದೊಳೊರೆದನತಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಂ ||103||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ತಡವುದೇತಕೊ ವೀರ ಬೇಗದಿ |
 ತೊಡು ಮಹಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು ಜಗ |
 ದೊಡೆಯ ರಾಮನ ಪದವ ಕೊಡುವೆ | ದಢದೊಳಿಗ ||104||
 ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾ ದಶಾಸ್ತನ |
 ನಂದನನು ತೆಗೆದೆಚ್ಚಿನಮರರ ||
 ವಂದ ಕಂಪಿಸಲಾ ಸುಮಿತ್ರೆಯ | ಕಂದಗಂದು ||105||
 ಎಚ್ಚಿ ಶರವನು ಕೊಚ್ಚಿ ಸುರತತಿ |
 ಮೆಚ್ಚಲಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತೆಗೆದನು |
 ನಿಶ್ಚಟದಿ ಚತುರಾಸ್ಯ ಬಾಣವ | ಚೆಚ್ಚರದೊಳು ||106||
 ಮನದಿ ರಾಮನ ನೆನೆದು ಭಾರಿಯ |
 ಧನುವಿಗಾ ಬಾಣವನು ಹವಣಿಸಿ |
 ತೊನೆದು ಕಿವಿವರೆಗಳೆದು ಬಿಟ್ಟನು | ಕನಲುತಂದು ||107||
 ಕಿಡಿಯ ನುಗುಳುತಲಾ ಮಹಾಸ್ತ್ರವು |
 ತಡೆಯದಯ್ಯಂದಾ ನಿಶಾಟನ |
 ತುಡುಕಿ ಕೊರಳನು ಕಚ್ಚಿಬಾಂದಳ | ಕಡರಿತೊಡನೆ ||108||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಗೋವಿಂದ ರಾಮ ಪಂ |
 ಕರುಹಲೋಚನ ಶರಣನುತ |
 ಶರಮುಖದಲಿ ಕಡಿವಡೆದಡರಿದುದಾಗ |
 ಶಿರವು ಬಾಂದಳದಿ ರಾಕ್ಷಸನ ||109||
 ಅಡಗಿದುದೊಡನಾತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಯು ರವಿಬಿಂಬ |
 ದೆಡೆಯೊಳು ಕಳಕಳಿಸುತಲೆ ||
 ಜಡಜ ಸಂಭವ ಪುರುಹೂತಾದಿ ಸುರತತಿ |
 ಕಡು ಬೆರಗಾಗಲಾಕ್ಷಣದಿ ||110||
 ಅರಳಿದ ಕಮಲವ ಕಂಡು ಸನ್ಮೋಹದೊ |
 ಳೆರಗುವ ಭ್ರಮರದಂದದಲಿ ||
 ಸಿರಿ ರಾಮನಂಘ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಶಿರ |
 ವಿರದೆ ಬಾಂದಳದಿಂದ ಬಳಿಕ ||111||
 ಹೊಳೆವ ಕುಂಡಲದ ರುಘಾಲಿಪ ಕದಪಿನ ಧಳ |
 ಧಳಿಸುವ ನೊಸಲ ಕಸ್ತೂರಿಯ ||
 ಸಲೆವೀರರಸಗೂಡಿ ನಗುಮೊಗದಿಂದಿಹ |
 ತಲೆಯೆಸೆದುದು ಕಣನೊಳಗೆ ||112||
 ಉಡಿದ ರಾಕ್ಷಸರು ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನೊಳು ಕಾದಿ |
 ತಳುವದೆ ದಿವವನಯ್ದರರು ||
 ಬಳಿಕಮರರು ಕರೆದರು ಪುಷ್ಪವಟ್ಟಿಯ |
 ನೊಲಿದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ||113||

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸಿ ಕೇಳ್ ಬಳಿಕಾ ನಿಶಾಟನ |
 ಶಿರವು ಧರೆಯಲಿ ಬೀಳೆ ಕಂಡದ |
 ನೆರಡು ಕಯ್ಯಿಂದೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಸುತಲೆ ವಿಭೀಷಣನು ||
 ತರಳ ಹಾ ಸುಕುಮಾರ ಸದ್ಗುಣ |
 ಶರಧಿ ಹಾ ಹಾಯೆನುತ ಕಂಬಿನಿ |
 ಗರೆದು ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿದನು ಘನತರದ ದುಃಖದಲಿ ||114||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಝಂಪತಾಳ

ಹಾ ಕುಮಾರಕ ಸಮರ ಶೂರ | ಸಚ್ಚರಿತ |
 ಶ್ರೀ ಕಾಂತಭಕ್ತ ಶರನಿಧಿ ಸಮಗಂಭೀರ ||
 ಲೋಕ ಮೂರರೊಳು ನಿನಗೆಣೆಯೆ | ರಾಕ್ಷಸಾ |
 ನೀಕದೊಳಗೆನ್ನ ಸನ್ನೋಹದ ಕಣಿಯೆ || ಹಾ ||115||
 ಪರ ನಾರಿಯರಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನ | ಕೊಲಿಸಿದನು |
 ದುರುಳ ದಶಕಂಠನೆಲೆ ಸುಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ||
 ಬರದೇಕೆ ಬುದ್ಧಿಯವಗಿನ್ನು | ಸೀತೆಯನು |
 ಸಿರಿರಾಮಗಿತ್ತು ಸುಖವಿರಲು ಕುಂದೇನು || ಹಾ ||116||
 ಚಾರು ಚಂದಿರನಿರದ ಬಳಿಕಾ | ಬಾಂದಳದಿ |
 ತಾರಕೆಯ ಬೆಳಕಿಂದ ಬೆಳಗುವುದೆ ಲೋಕ ||
 ಯಾರು ಬದುಕಿದುರ್ ಫಲವೇನು | ನೀನಳಿಯೆ |
 ತೀತೆಮ್ಮಾಯುಷ್ಯ ರಿಪುತಿಮಿರಭಾನು || ಹಾ ||117||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತು ದುಃಖಿಸುವಾ ವಿಭೀಷಣ |
 ನಂತರಂಗವ ತಿಳಿದು ಬರಿದೇ |
 ಭ್ರಾಂತಿಯೇಕೈ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಮರಣ ತಪ್ಪುವುದೆ ||
 ಚಿಂತಿಸಿದಡೇನಹುದು ಜಗದಾ |
 ದ್ಯಂತವೆಲ್ಲವು ಕಾಲವಶವದ |
 ನೆಂತು ಮೀರಲು ಬಹುದೆನುತ್ತೊಡಬಡಿಸಿದನು ರಾಮ ||118||

ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ ಏಕತಾಳ

ಅತಿಕಾಯನಳಿದುದ ಕಂಡು ಮತ್ತವನ ಸಾ |
 ರಥಿಯು ದುಃಖದಿ ಹೊರಳುತ್ತ ಚಿಂತೆಯಲಿ ||
 ರಥವನು ತಿರುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಲಂಕೆಗೆ ಪೋಷ |
 ಪಥವ ಮೆಟ್ಟಿದನೆಡಬಲವ ನೋಡುತ್ತಲೆ ||119||
 ಕುವರನೇನಾದನೆನ್ನುತ ಧಾನ್ಯಾಲಿನಿ |
 ತವಕಿಸಿ ಕೇಳಿದರೇನ ಪೇಳುವೆನು ||
 ಅವಳ ಮಾತಿರಲಿ ದಶಾನನಗೇನೆಂದು |
 ವಿವರಿಸಲೆನುತ ತನ್ನಲಿ ಮರುಗಿದನು ||120||
 ತೊಳಲುತ್ತ ಬಳಲುತ್ತ ರಥವನು ನಡೆಸುತ್ತ |
 ಲೋಳಪೊಕ್ಕನಾ ಪುರವರದ ದುರ್ಗವನು |
 ಇಳಿವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ಬಂದನೊಯ್ಯನೆ ರಾಜ |
 ನಿಳಯದೆಡೆಗೆ ತಲೆಮುಸುಕಿ ನೋಳವನು ||121||

ಕಂದ

ದುಗುಡದಿ ಬೃಹ ಸಾರಥಿಯಂ |
 ಮಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತೊಡನೆ ಧಾನ್ಯಮಾಲಿನಿಯಾಗಳ್ ||
 ಮಗನಾವೆಡೆ ತೋರೆನುತಂ |
 ದಗುಯುಗದೊಳ್ ಜಲವ ಸೂಸುತ್ತೊಯ್ಯನೆ ನುಡಿದಳ್ ||122||

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ ಅದಿತಾಳ

ಬಾಲನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದನೈ | ಎನ್ನಯ ಚಾರು |
 ಶೀಲ ತಾನೇನಾದನೈ ||
 ತಾಳಲಾರೆನು ಕಾಣದಂತಾದನೆಂಬುದ |
 ಪೇಳು ಸಾರಥಿಯೆ ನೀನು || ಕೈ ಮುಗಿವೆನು ||123||
 ರಥವೇಕೆ ಬರಿದಾದುದು | ನಿನ್ನನು ನೋಡ |
 ಲತಿ ದುಃಖ ಪುಟ್ಟುವುದು ||
 ಪಥದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆಯೊ ಕರೆತಂದೆಯೊ |
 ಕತಕ ಬೇರುಂಟೆ ಪೇಳು || ಶೀಘ್ರದೊಳು ||124||
 ಅಳಲಿಸಲೇಕೆನ್ನನು | ಸುಮ್ಮನೆ ಹೆಚ್ಚು |
 ಬಳಲಿಪ ಕಾರ್ಯವೇನು ||
 ಅಳಿದನೊ ಸಮರದೊಳುಳಿದನೊ ತಾನದ |
 ನಳುಕದೆ ಕೇಳುವೆನು || ನಿನ್ನೊಳು ನಾನು ||125||

ಭಾಮಿನಿ

ಎಂದು ಕೇಳಲು ಮರುನುಡಿಯೊಡ |
 ದಂದು ಸಾರಥಿ ಮರುಗುತಲೆ ಕಂ |
 ಡಿದುಮುಖಿ ತಿಳಿದಳು ಕುಮಾರಕನಳಿನೆಂಬುದನು ||
 ನಿಂದವಳು ಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂದದಿ |
 ನೊಂದು ಧೂಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆದು ಧರೆಯಲಿ |
 ಕಂದ ಮಡಿದೈ ಹಾಯೆನುತ ಹಮ್ಮಿಸ್ಸಿ ಮರುಗಿದಳು ||126||

ರಾಗ ನವರೋಜು ಆದಿತಾಳ

ಹಾ ಮಗನೇ ಗುಣವಂದ | ಅ | ಯೋ ಮಗನೇ ಮನದಂದ ||
 ಹೇ ಮಗನೆ ರಣಧೀರ | ಬಾ ಮಗನೇ ಮೊಗದೋರ ||127||
 ನೋಡುವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು | ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲವೆ ಚಿಣ್ಣು ||
 ಆಡಿಸಿದೀ ಕೈಗಳಿಗೆ | ಕೇಡನು ಕೊಟ್ಟೆಯೊ ಹೀಗೆ ||128||
 ಶೋಕಮಹಾಬಿಡಿಯೊಳೆನ್ನ | ನೂಕಿದೆಯಾ ಗುಣರನ್ನ ||
 ಸಾಕಿದಕ್ಕುಪಕಾರ | ಸಾಕಯ್ಯ ಸುಕುಮಾರ ||129||

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಇಂತೆಂದು ಕಾಮಿನಿಯು ಮ |
 ಹಾಂತ ದುಃಖದಿಂದ ಮಿಡು | ಮಿಡುಕುತ್ತ | ನೆಲದಿ | ಹೊಡಕುತ್ತ ||130||
 ಮರುಗಲೇತಕವ್ವ ಎಂದು |
 ಸುರಿವ ಕಣ್ಣೀರನು ಬಂದು | ತೊಡೆಯದೆ | ಒಂದು | ನುಡಿಯದೆ ||131||
 ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟು |
 ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೆಯಲ್ಲ ಕಂದ | ಎಂದಳು | ಹಲುಬಿ | ನೊಂದಳು ||132||

ಭಾಮಿನಿ

ಮಾನಿನಿಯ ಹುಯ್ಯಲನು ಕೇಳು ದ |
 ಶಾನನನು ನಡೆತಂದನಲ್ಲಿಗಿ |
 ದೇನಿದೇನೆಂದನುತ ತವಕದಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಂಡೆಯಲಿ ||
 ದಾನವೇಂದ್ರನ ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಳಿ |
 ಕಾ ನಿತಂಬಿನಿ ಪುತ್ರ ಶೋಕವ |
 ನಾನಲಾರದೆ ಹಲುಬಿದಳು ತತ್ಕಾಂತ ನಿದಿನಲಿ ||133||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಏಕತಾಳ

ಚಿಣ್ಣನ ಕಳುಹಿದರೆ | ಹಬ್ಬವನೆನ್ನ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ||
 ಎಣ್ಣಿದ ಬಯಕೆ ತೀರ್ದದ | ಹಾಲ ಕೊಂಡಂತೆ |
 ತಣ್ಣಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಾದುದೆ ||134||
 ಪರರ ಹೆಗಸನು ತಂದು | ಎನ್ನಯ ಮಗನ |
 ಹರಿಬವ ಕಂಡಿರಿದು ||
 ಅರಿಗಳ ದೂರಲೇಕೆ | ಕಂದಗೆ ಮತ್ಯು |
 ವರಿಯಲು ನೀವೆ ಪರಾಕೆ ||135||
 ತರಳನು ಮಡಿದ ಮೇಲೆ | ಜೀವಿಸುವುದು |
 ಸರಿಯಲ್ಲ ತನಗೀಗಲಿ ||
 ಮರಣಕ್ಕೆ ನೇಮವನು | ಕೊಡಿಸಯ್ಯ ಬೇಗ |
 ಇರಲಾರೆ ಬಾಳಿ ನಾನು ||136||

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳು ಗಿರಿಸುತೆ ಸತಿಯ ನುಡಿ ಕೇ |
 ಛಾಲ್ತಿಯಲಿ ಕಿಡಿಗಳನು ಸೂಸುತ |
 ತಾಳಿ ಕೋಪವ ಸಿಡಿಲಿನಂದದಿ ಘರ್ಜಿಸುತ ಖಳನು ||
 ಪೇಳು ಸಾರಥಿ ಮಗನ ಮಡುಹಿದ |
 ಖೊಳನಾವವನವನೀಗಳೆ |
 ಬೀಳುಗಡಿವನು ರಣದೊಳಿನಲಿಂತೆಂದ ನಾ ಸೂತ ||137||

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು ಝಂಪೆತಾಳ

ಲಾಲಿಸೈ ಪುಣ್ಯಜನ ಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮ |
 ಪೇಳಲಿನ್ನೇನದನು ಸಮರ ಸಿಸ್ಸೀಮ || ಪ ||
 ಏನನೆಂಬೆನು ನಿನ್ನ ಸೂನುವಿನ ಸಾಹಸವ |
 ವಾನರ ಮಹಾಬಲವ ಮೊದಲು ಪೊಕ್ಕು ||
 ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡ ಪಂಚಾನನನು ಪೊಗುವಂತೆ |
 ಹಾನಿಗೈಯ್ದನು ಬಹಳ ಕರಡಿ ಕಪಿಗಳನು ||138||
 ರವಿತನಯ ನೀಲ ಜಾಂಬವ ವಾಲಿಸುತ ಮೈಂದ |
 ದ್ವಿವಿದ ಮೊದಲಾದ ಪಟುಭಟರನೆಲ್ಲ ||
 ಬವರದೊಳು ಗೆಲಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ತಾನಿದಿರಾಗಿ |
 ತವಕದಿಂ ಹಳಚಿದನು ಸುರರು ಭಾಷೆನಲು ||139||
 ನಡ ನಡುಗುತಿದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ವತ್ತಾಂತವನು |
 ನುಡಿವೆನೆಂದರೆ ಎನ್ನ ಕೈಕಾಲ್ಗಲು ||
 ಮಡುಹಿದನು ಬಳಿಕ ನಿನ್ನೊಡಲಾಬ್ಬಿ ಚಂದ್ರಮನ |
 ಜಡಜ ಸಂಭವ ಬಾಣದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ||140||

ಕಂದ

ಎಂದಾ ಸೂತನ ನುಡಿ ಕೇ |
 ಳ್ಲಂದಾ ದಿತಿಜಾತರೆರೆಯ ಕೋಪವ ತಾಳ್ವು ||
 ಮುಂದಿಹ ಸತಿಯಂ ಕಂಡಿಂ |
 ತಂದನು ಶೋಕವನು ತೊರೆವುದೆನುತೀ ತೆರದಿಂ ||141||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಬಿಡು ಬಿಡು ಶೋಕವ | ನುಡುರಾಜಾನನೆ |
 ನುಡಿಯದಿರಿಸ್ತಿದನು ||
 ತಡೆಯದೆ ಕಂದನ | ಮಡುಹಿದವನ ರಣ |
 ದಡೆಯೊಳು ಮಲಗಿಸುವೆ ||142||
 ಮಂಗ ಕರಡಿ ಮುಸು | ಸಿಂಗಲಿಕಗಳಿಗೆ |
 ಕಂಗಡುವೆನೆ ನಾನು ||
 ಅಂಗನೆ ಕೇಳ್ ಸಮ | ರಾಂಗಣದೊಳಗೆ |
 ನ್ನಂಘವಣೆಯ ತೋರ್ಪೆ ||143||
 ಹುಲುಮಾನವರ | ಗ್ಗಲಿಕೆಯ ನಿಮಿಷದಿ |
 ನಿಲಿಸುವೆ ಮಗನೇತ್ರ ||
 ಕಲಕುವೆ ರಿಪುಬಲ | ಜಲಧಿಯನೆಂದೆನು |
 ತಲೆ ಪೇಳ್ವನು ಸತಿಗೆ ||144||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಇಂತು ದಶಶಿರಸ್ಸೈದೆ ತನ್ನಯ |
 ಕಾಂತೆಯಳನೊಡಬಡಿಸಿ ರೌದ್ರವ |
 ನಾಂತು ಸನ್ನಹವಾದ ಧರಕಿ | ನ್ನಂತು ಪೊಗಳ್ವೆ ||145||
 ಹತ್ತು ತಲೆಗೆ ಕಿರೀಟಗಳ ಧರಿ |
 ಸುತ್ತ ಮಣಿಮಯ ಕುಂಡಲವನಿ |
 ಪ್ಪುತ್ತ ಕಿವಿಯಲಿ ಹಾಕಿದನು ಮುದ | ವೆತ್ತು ಖಳನು ||146||
 ಲೇಸೆನಿಪ ಚಂದನವ ಮೈಯಲಿ |
 ಪೂಸಿ ತಿಲಕವ ನಿಟ್ಟು ರಕ್ಕಸ |
 ದೇಶಿಗನು ನೆರಿದುಟ್ಟುನರುಣ ಸು | ವಾಸವನ್ನು ||147||
 ನಾರಿಯರ ಜಯ ಸೇಸೆಯನು ರಣ |
 ಧೀರ ಕೈಗೊಂಡೊಡನೆ ಮಿಸುನಿಯ |
 ತೇರನೇರುತ ಪೊರಟನತಿ ಗಂ | ಭೀರತೆಯೊಳು ||148||

ರಾಗ ಆಹೇರಿ ಝಂಪತಾಳ

ಕೊಳಗುಳಕೆ ಭರದೊಳಯ್ಯಂದ | ಚಾತು |
 ಬಲವೆರಸಿ ದಶಕಂಠನಧಿಕ ಖತಿಯಿಂದ || ಪ ||
 ಎಡಬಲದಿ ಜಯ ಜಯ ನಿನಾದದಲಿ | ಮುದದೊಳಡಿ |
 ಗಡಿಗೆ ಪೊಗಳುತ್ತಿರುವ ಪಾಠಕರ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ||
 ಹೊಡೆವ ರಣಭೇರಿ ತಂಬಟೆ ಡಕ್ಕಿ ಹಲಗೆ ಗಡಿ |
 ಬಿಡಿ ಎಂಬ ವಾದ್ಯಗಳ ರವದಿ || ಪೊಡವಿ |
 ನಡುಗೆ ಕುಲಗಿರಿಗಳಲ್ಲಾಡೆ ಬಲು ಭಯದಿ ||149||
 ಹರಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಸ ಶೂಲ ಖಡ್ಗ ಶಲ್ಲಹ ಶಕ್ತಿ |
 ಪರಶು ಚಕ್ರ ಮುಸುಂಡಿ ಪಿಂಡಿವಾಳ ಕಪಾಣ ||
 ಸುರಗಿ ತೋಮರ ವಜ್ರ ಮೊದಲಾದ ಕೈದುಗಳ |
 ಧರಿಸಿ ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಹಿತ | ರಕ್ಕ |
 ಸರ ಪಡೆಯನೊಡಗೂಡು ತಂದು ಘರ್ಜಿಸುತ ||150||

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ತರುಣಿ ಕೇಳು ದೈತ್ಯಪತಿಯ |
 ವರ ಚತುರ್ಬಲಂಗಳಾಗ |
 ಮುರಿದು ರಾಮಸೈನಿಕವನು | ಭರದಿ ಪೊಕ್ಕುದು ||
 ಮರಳಿ ಕಪಗಳಬಿಟ್ಟು ಗುಂಡು |
 ಪೊರಡಿ ಹೆಮ್ಮರಂಗಳಿಂದ |
 ತೆರಳಿ ಕವಿವ ರಾಕ್ಷಸರನು | ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದರು ||151||
 ಎಲೆಲೆ ಕಪಿಯೆನುತ್ತ ಸರಳ |
 ಮಳೆಗಳನ್ನು ಕರೆವೃತಾಗ |
 ಖಳರು ಖಾತಿವೆತ್ತು ವೈರಿ | ಬಲವ ಪೊಕ್ಕರು ||
 ಕೆಲಕಿಲಾರವಂಗಳಿಂದ |
 ಕಲುಮರಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಡೆದು |
 ನಿಲುಕಿ ಬಾಲದಿಂದ ಪೊಯ್ದು | ರಲಘು ಕಪಿಗಳು ||152||
 ಒತ್ತಿ ಬರುವ ರಥವ ರಥದಿ |
 ಮತ್ತಗಜವ ಗಜದಿ ಹಯವ |
 ನೆತ್ತಿ ಹಯದಿ ಪತ್ತಿಯನ್ನು | ಪತ್ತಿಯಿಂದಲಿ ||
 ಸುತ್ತಿ ಚೆಲ್ಲಬಡಿದರಸಮ |
 ಸತ್ವದಿಂದ ಕಪಿಗಳೆಲ್ಲ |
 ಬಿತ್ತರಿಸುವದೇನನದನು | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ ||153||
 ಮಡಿದ ಚಾತುರಂಗ ಬಲವ |
 ನೊಡನೆ ಕಾಣುತಸುರಪತಿಯು |
 ಮಿಡುಕಿ ಕೋಪದಿಂದ ಹೊಯ್ದು | ತಡೆಯದೆಲ್ಲರ ||
 ಘಡ ಘಡನುತಲಾಗ ಬಾಣ |
 ಗಡಣದಿಂದ ಮುಸುಕುತವರ |
 ಪೊಡವಿಗೊರಗಿಸಿದ ಸುರಾಳಿ | ನಡುಗದಿರದೆನೆ ||154||

ವಾರ್ಧಕ

ಅಸಮ ಸಾಹಸರನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಕುಟ್ಟಿದಂ |
 ವಿಶಿಖವರುಷವನ್ನೆದೆ ಮಾರಿದಂ ತೋರಿದಂ |
 ಕುಶಲಗತಿಯಿಂ ಧರಗೆ ಕೆಡಹಿದಂ ಮಡುಹಿದಂ | ಪರಬಲದ ಪಟುಭಟರನು ||
 ಮುಸುಕುತಿಹ ಕಪಿಗಳಂ ಚುಚ್ಚಿದಂ ಕೊಚ್ಚಿದಂ |
 ಪೆಸರಾಂತ ಭಟರ ಸಂಹರಿಸಿದಂ ಕರಿಸಿದಂ |
 ಪೊಸ ರಥವನುಂ ಮುಂದೆ ನೂಕಿದಂ ತೇಕಿದಂ ದಶಶಿರಂ ಸಂಗರದೊಳು ||155||

ಕಂದ

ಮುಂದೆಸೆಯೊಳು ಬಪ್ಪಾ ದಶ |
 ಕಂಧರನಂ ಪರಿಕಿಸುತ್ತಲಾ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠಂ ||
 ಬಂದಾ ರಕ್ಕಸನಿರೊಳ್ |
 ನಿಂದುರುತರ ಸಿಂಹನಾದ ಗೆಯ್ದಂತೆಂದಂ ||156||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ದಶಕಂಠನಹುದೋ ನೀನು | ನಿನ್ನಧಟನು |
 ದೆಸೆಗೆಡಿಸಲು ಬಂದೆನು |
 ಅಸಮ ಸತ್ತ್ವವ ತೋರು ತೋರೆಂದು ಕಲುಮರ |
 ವಿಸರದಿ ಮುಸುಕಿದನು ||157||
 ಬಿಡದಾ ಕಲ್ಮರಗಳನು | ಬಾಣದಿ ತರಿ |
 ದೊಡನೆ ದಶಾನನು ||
 ಕಡು ಕೋಪದಿಂದ ಚಾಪಕೆ ಶರವನು ಪೂಡಿ |
 ನುಡಿದನಾತನೊಳವನು ||158||
 ಎಂದು ಲಂಕೇಶ್ವರನು | ತೀವ್ರದಿ ಬಿಡ |
 ಲಂದು ಭಾಸ್ಕರ ಸುತನು ||
 ಒಂದರೆಘಳಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತು ಬಳಿಕೆದ್ದು |
 ನಿಂದು ಬೊಬ್ಬರಿದೆಂದನು ||159||
 ಬಲು ಧೀರನಹೆಯೋ ನೀನು | ಅಂಗದನ ತೋ |
 ಟ್ಟಿಲೊಳು ಕಟ್ಟೊಡದವನು ||
 ಭಳಿರೆ ಬಲ್ಲಿನು ನಿನ್ನ ಸತ್ತ್ವವನೆನುತಲಿ |
 ಕಲುಮರದಲಿ ಪೊಯ್ದನು ||160||
 ಕ್ರೋಧದಿ ರಾವಣನು | ಮತ್ತದನೆಲ್ಲ |
 ಭೇದಿಸಿ ರವಿಜನನು ||
 ಆದರೀ ಬಾಣವನಾಂತುಕೊಳ್ಳೆನುತಲಿ |
 ಮೂದಲಿಸುತಲೆಚ್ಚನು ||161||

ಭಾಮಿನಿ

ಬಾಣಹತಿಯಲಿ ಬಸವಳಿದು ಮಿಗೆ |
 ತ್ರಾಣಗುಂದಿ ದಿನೇಶತನಯನು |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿಮತಿಗೆಟ್ಟುಮಲಗಿದನಂದಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ||
 ಕಾಣುತದನಂಗದನು ಖತಿಯಲಿ |
 ಹೂಣಿಗರ ಹೊಯ್ದರಸಿ ದಿವಿಜ |
 ಶ್ರೇಣಿಯನು ಬೆಚ್ಚಿಸುವನೆಂದಿರಾದನಾ ಖಳಗೆ ||162||

ರಾಗ ದೇಶಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲ್ಲಿ ಪೋಪೆಯೊ ಫಡ ಫಡ ದಶಕಂಠ |
 ನಿಲ್ಲು ನಿನ್ನಯ ಬಲ್ಲ ತನವೆ |
 ನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರ್ ತೋರೆಂದನು ||163||
 ಕಲ್ಲು ಹೆಮ್ಮರಗಳಲಿ ರಾಕ್ಷಸ ಸೈನ್ಯ |
 ವೆಲ್ಲವನು ಮಿಗೆ ಚೆಲ್ಲ ಬಡಿನು |
 ಮಲ್ಲ ವಾಲಿಕುಮಾರನು ||164||
 ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಮಡುಹಲಂಗದನನಂ |
 ದೊಡನೆ ಖಳನುರೆಕಂಡು ನಯನದಿ |
 ಕಿಡಿಯನುಗುಳುತ ನುಡಿದನು ||165||
 ಫಡ ವನಚರ ಕೇಳಿಲೊ ನಿನ್ನಯ |
 ಕಡುಹ ನಿಲಿಸದೆ ಬಿಡೆನು ತವ ಗಡ |
 ಬಡೆಗಳೆನ್ನೊಳು ತೋರಿಸು ||166||
 ಎಂದು ಬೊಬ್ಬರಿದೆದ್ದು ನಾಲ್ಕೆಸೆಯನ್ನು |
 ಮುಂದುವರಿದಮರೆಂದ್ರ ತನಯನ |
 ನಂದನನ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ||167||
 ಬಂದು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದುದಂಬು ಮೈಯಲಿ |
 ನೊಂದು ತನುಮನಗುಂದಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊ |
 ಳಂದು ಮಲಗಿದನಾತನು ||168||

ವಾರ್ಧಕ

ತರಣಿ ಸುತನಂ ಕೆಡಹಿ ಯುವರಾಜನಂ ಮುರಿಯ |
 ಲುರು ಭಯಂಕರ ನೀಲನಿರಿದರಾದಡಾತನಂ |
 ಭರದಿ ಸಾಹಸವನೊಪ್ಪಂಗಡಿಸಿ ಜಾಂಬವ ನಳಾದಿ ಭಟರಂ ಸೋಲಿಸಿ ||
 ಶರಭ ಮೈಂದ ದ್ವಿವಿದ ಗಂಧಮಾದನ ಗವಯ |
 ರುರವಣೆಗಳಂ ನಿಲಿಸಿ ಕಾಲಭೈರವನಂತೆ |
 ಕೆರಳಿ ಮುಂದಯ್ದುರವ ದುರುಳ ದಶಕಂಠಗಿರಿದಾದನಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ||169||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಕಳ್ಳ ರಕ್ತಸನೆ ಮುಂದಾ | ವಲ್ಲಿ ಪೋಪುದೆನ್ನ ಸಮರ |
 ದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲ ಬಳಿಕಲಣ್ಣ | ನಲ್ಲಿಗೆ ಸಾರೊ ||170||
 ಹಡುಗ ನೀನು ನಿನ್ನೊಳಿಮ್ಮ | ಕಡುಹುಲೇಸಗೊಡದು ನಿನ್ನ |
 ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನೊಳಿಗ | ಬೆಡಗ ತೋರ್ಪೆನು ||171||
 ಕೊಳಚೆ ನೀರ ದಾಟಲಾರ | ದೊಳವಿಗೇಕೊ ಕಡಲಮಾತು |
 ಗೆಲಿದು ಮೊದಲೊಳಿನ್ನನಣ್ಣ | ನಳವಿಗೆ ಬಯಸೊ ||172||
 ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯೊಳು ತನಗೆ | ತಕ್ಕುದನಾಡದೆ ಬಹಳ |
 ಸೊಕ್ಕಿನ ಮಾತಾಡಿ ಬರಿದೆ | ಘಕ್ಕನಳಿವೆಯೊ ||173||
 ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕೆಟ್ಟ | ನಾಯಿಯಂತೆ ಬಗುಳಿ ಕಡೆಗೆ |
 ಸಾಯಬೇಡ ತೋರಿಸು ನಿ | ನ್ನಾಯತಿಕೆಯನು ||174||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಎನಲು ಕೇಳುತ | ಮನದಿ | ಕಿನಿಸ ತಾಳುತ |
 ಘನತರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಲೆಚ್ಚ | ದನುಜ ಗಜರುತ ||175||
 ಎಸೆದ ಸರಳನು | ಬೇಗ | ಕುಸುರಿ ತರಿದನು |
 ಮುಸುಕಿದನು ಶರೌಘದಿಂದ | ಲಸುರಪತಿಯನು ||176||
 ಬರುವ ಕೋಲನು | ನಡುವೆ | ತರಿದು ಬಿಸುಟನು ||
 ಉರಿಯನುಗುಳುತಾಗ ಹೂಂ | ಕರಿಸುತೆಚ್ಚನು ||177||
 ಎಸುಗೆಗೆಸೆವುತ | ಬಾಣ | ವಿಸರ ಧುಮುಕುತ |
 ಪಸರಿಸಿದುದು ಮುಂದೆ ಪತ್ತು | ದೆಸೆಯನೊಕುತ ||178||
 ಧರಣಿತಗ್ಗಿತು | ಸಪ್ತ | ಶರಧಿಯುಕ್ಕಿತು |
 ಗಿರಿಗಳದುರಿ ತುರಗಪತಿಯ | ಕೊರಳು ಕುಗ್ಗಿತು ||179||

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಹೀಗೆ ಕಾದುತಲೀರ್ಪರಲಂದು | ಕಾಣು |
 ತಾಗ ವಿಭೀಷಣನುರೆ ನೊಂದು ||
 ಹೇಗಾಗುವುದೊ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೊಂದು | ಬಂದ |
 ಬೇಗ ಗದೆಯ ಧರಿಸುತಲಂದು ||180||
 ಗದೆಗೊಂಡು ಬೃಹ ವಿಭೀಷಣನನು | ಕಂಡು |
 ಕದನ ಚೌಪಟ ದಶಕಂಠನು ||
 ಅಧಿಕ ರೋಷದೊಳು ಪಲೊರೆವುತ್ತು | ನೆಲ |
 ನೊಡೆದು ಪೇಳಿದನು ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ ||181||
 ಸುಡು ಸುಡು ಭೀ ನಿನ್ನ ಮೋರೆಯ | ವೈರಿ |
 ಯೊಡನೆ ಬಂದೆನಗಿರಿದಾದೆಯ ||
 ಒಡಲಾಸೆ ತೀರಿತೆಂದೆನಿಸಿಕೊ | ಬೇಗ |
 ದಡವಾದ ದೇವರ ನೆನೆಸಿಕೊ ||182||
 ಎನುತಲೆ ಮಯನಿತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ | ಸುರ |
 ಜನ ಬೆರಗಾಗೆ ರಾಕ್ಷಸರಾಯ ||
 ಘನತರ ಕೋಪದಿ ತುಡುಕುತ್ತ | ಬೈದು |
 ಪುನರಪಿ ಪೇಳ್ವನು ಕನಲುತ್ತು ||183||

ಭಾಮಿನಿ

ಎಲವೊ ದುರ್ಜನರೆರೆಯ ಭಂಡರ |
 ತಿಲಕ ಹೇಡಿಗಳರಸ ಕೆಡುಕರ |
 ಕುಲ ಶಿರೋಮಣಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನನು ಕಾವರಾರಂದ ||
 ತಳುವದಿದ ನೋಡೀಗ ಘಡ ಘಡ |
 ತೊಲಗದಿರು ನಿಲ್ಲಿನುತ ಪರಮೋ |
 ಜ್ವಲಿತಶಕ್ತಿಯ ತೆಗೆದು ತಿರುಪಿಟ್ಟನು ದಶಾನನನು ||184||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಝಣ ಝಣತ್ಕೃತದಿಂದ ಬರುವಾ |
 ಕುಣಪ ಭೋಜನನಿಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯ |
 ಘಣಿಪನಂಶಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಂ |
 ಡೆಣಿಸುತಿದ್ವನು ಮನದಲಿ | ತನ್ನೊಳಿಂತು ||185||

ರಾಮನಭಯವನೀತಗಿತ್ತಿಹ |
 ನೀ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನ ಕೊಂದೀ |
 ಹೇಮಮಯ ಲಂಕಾಧಿಪತ್ಯವ |
 ಪ್ರೇಮಿಸುವನೆಂದೆನುತಲಿ | ಮೊದಲೊಳಿವಗೆ ||186||
 ಖಳನ ಶಕ್ತಿಗೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊ |
 ಳಳಿವ ನಿಶ್ಚಯನೀ ವಿಭೀಷಣ |
 ನುಳಿವ ತೆರನನು ಮಾಡದಿದರ್ಡೆ |
 ಫಲಿಸದೆಮ್ಮಗ್ಗಿಳಿಕೆಯು | ಲೋಕದೊಳಗೆ ||187||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಎಂದು ಬರುವ ಶಕ್ತಿಗಿದಿರು ನಿಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ಮುಂದುವರಿದು ಕಡಿವೆನೆಂಬಿಸಿತರೊಳಾಕ್ಷಣ ||
 ಬಂದು ಪೊಕ್ಕುದಾಗ ಮೆಯ್ಯಳಾಮಹಾಸ್ತ್ಯವು |
 ನಿಂದುದಾ ಸುಮಿತ್ರೆಯಾತ್ಮಭವನ ಸತ್ತ್ವವು ||188||

ಭಾಮಿನಿ

ಘೋರ ಶಕ್ತಿಯ ಹತಿಗೆ ರಘುಕುಲ |
 ವೀರನನುಜನು ಮೈಮರೆದು ರಣ |
 ಧಾರಿಣಿಯೊಳೊರಗಿದನು ಸುರತರು ಮಲಗಿತೆಂಬಂತೆ ||
 ಮೂರು ಲೋಕದ ಜನಕೆ ಭಯವನು |
 ಭಾರಿಸಿತು ಹೊಗೆ ಮುಸುಕಿ ಖಳನು |
 ಬೈದಿದನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದೊಳಗೇನೆಂಬೆನದ್ಭವ ||189||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಸೀತೆಯನು ಕದ್ದೊಯ್ದ ರೀತಿಯಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದೆ |
 ನೀತನನು ಲಂಕೆಗೆಂದೆನುತ ||
 ಆತನಾಕ್ಷಣ ನಿಜವರೂಢದಿಂದಿಳಿದು ರಘು |
 ನಾಥನನುಜನ ಪೊರಗೆ ಬಂದು ||190||
 ತ್ವರಿತದಲಿ ಬಂದೆರಡು ಕರದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ |
 ನಿರದೆ ನೆಗಹಲ್ಕಿ ದಶಶಿರನು ||
 ಆರರೆ ಬಹು ಭಾರದಿಂದಾನಲಾರದೆ ಹೋಗಿ |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಮೊಳನೂರಿ ಬಿದ್ದ ||191||
 ಆದಡೇನಾಯ್ತೆನುಲೆದ್ದು ಪುನರಪಿ ಖಳನು |
 ಕ್ರೋಧದಲಿ ಜಡಿದು ಖಡಗವನು ||
 ಭೇದನವ ಗೆಯ್ಯುವನ ಶಿರವ ತನ್ನಯ ನಗರ |
 ಕೊಯ್ದಪೆನೆನುತ್ತ ನಿಂದಿದ್ ||192||

ಭಾಮಿನಿ

ಮಂಜುಬೆಟ್ಟನ ಕುವರಿಕೇಳಾ |
 ಕಂಜಸಖಿಕುಲತಿಲಕನನುಜನ |
 ಭಂಜಿಸುವನೆಂದೆನುತ ರಾವಣನೆದ್ದು ನಿಂದಿರಲು ||
 ಕುಂಜರನ ಪಡಿಮುಖಿಕೆ ಹರಿತಹ |
 ರಂಜಕದ ಪಂಚಾಸ್ಯನಂದದೋ |
 ಳಂಜನಾಸುತನಂದು ಮೆಯ್ಯೊರಿದನು ದಶಶಿರಗೆ ||193||

ಕಂದ

ವಾಯು ಕುಮಾರಕನಂ ಖಳ |
 ರಾಯನು ಕಾಣುತ್ತಲಧಿಕ ಭೀತಿಯೊಳಾಗಳ್ ||
 ಕಾಯದ ಕಂಪನದೊಳ್ ಪಿಡಿ |
 ದಾಯುಧಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆರಗಿನೊಳಿದ್ ||194||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಭಳಿರೆ ದಶಶಿರ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯವ |
 ಕಲಿತ ಬಗೆಯಿನಿತೇನೊ ಮೂರ್ಛಯ |
 ತಳಿದು ರಣದಲಿ ಮಲಗಿದವರನು | ಕೊಲುವೆಯೇನೈ ||195||

ಇದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನು ಮಾ |
 ಡದಡೆ ಲೇಸಲೈನುತ ಮುಷ್ಟಿಯ |
 ನೊದಗಿನಲಿ ಬಲಿವೃತ್ತಲೆಂದನು | ಚದುರ ಹನುಮ ||196||
 ಕರೆಸಿಕೋ ಬ್ರಹ್ಮನನು ಭಗು ಜನ |
 ಬರಿಸು ಮತಸಂಜೀವಿನಿಯ ತೆಗೆ |
 ದಿರಿಸು ಸಾಯದುಪಾಯವನು ಸ | ತ್ವರದಿ ರಚಿಸೋ ||197||
 ನಿರತವಿದು ಕೇಳಲವೊ ನಾವಂ |
 ತರಿಸುವವರಲೈನುತ ಕ್ರೋಧದೊ |
 ಳೆರಗಿದನು ಪವನಾತ್ಮಜನು ದಶ | ಶಿರನಿಗಂದು ||198||
 ಹತ್ತು ಬಾಯೊಳಗೊಡನೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ |
 ನೆತ್ತರನು ಕಾರುತಲಿ ಬಿದ್ದನು |
 ಮತ್ಯುಬಡಿವಂದದಲಿ ಪ್ರಾಣವು | ನೆತ್ತಿಗೆರಿ ||199||

ಭಾಮಿನಿ

ಮುಷ್ಟಿಹತಿಯಲಿ ವಶವಳಿದು ಕಂ |
 ಗೆಟ್ಟು ಹರಿವರುಣಾಂಬು ಪೂರದಿ |
 ಛಟ್ಟು ಗೆಡೆದವನಿಯಲಿ ಮಿಡುಕುವ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನ ||
 ನಿಟ್ಟಿಸುತ ವಾಯುಜನು ರಘುಪತಿ |
 ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡದೆ ಇರನು ಬರಿದೇ |
 ಕೆಟ್ಟುದಕಟಾ ರಾಜಕಾರ್ಯವೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||200||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಜ್ಞಾನವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ ಘಾತವ |
 ನಾನಲಾರದೆ ಕೋಪವನ್ನು ||
 ದಾನವೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾರ್ದುದಮ್ಮದಿ |
 ನ್ನೇನ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯೋ ವಿಧಿಯೆ ||201||
 ನ್ಯಾಯವಲ್ಲೆಂದಮರರು ಪೇಳದಿಹರೆ ರಾ |
 ಮಾಯಣವೆಂದೆಂಬ ಪೆಸರು ||
 ವಾಯವಾಯ್ತೆಂದು ಚಿತ್ತದಿ ರಘುನಾಥನು |
 ನೋಯದಿದ್ವಪನೆ ತಾನಿಂದು ||202||
 ಅಕಟಕಟನ್ನು ನಾ ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹಿಕೆಯ ಪಾ |
 ತರಕೆ ಭಾಜನನಾದೆನಲ್ಲ |
 ಸಕಲ ಲೋಕಾಧೀಶ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಭಾಷಿ |
 ತಕೆ ನೆಳಲಾದೆನಯ್ಯಯ್ಯ ||203||

ಭಾಮಿನಿ

ಐಸೆ ಮತ್ತೇನೆಮ್ಮ ದುಷ್ಟತ |
 ದೋಷವಿದಲಾ ಮಾರಲಾರಳ |
 ವೇಸು ಮರುಗಿದಡೇನು ನೋಡುವೆನೊಮ್ಮೆಗೀ ಖಳನ ||
 ವಾಸಿಯಂತರ್ಗತ ಖಳ ಪ್ರಾ |
 ಣಾಸುಗತ ಸತ್ಪ್ರಾಣಗತಪರ |
 ಮಾಶುಗನು ಹಿಂಗಿದಡೆ ಹೊಗುವೆನು ಹವ್ಯವಾಹನನ ||204||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪತಾಳ

ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ದಶ |
 ಕಂಧರನ ಹತ್ತಿರಕೆ |
 ಬಂದುಸಿರನಾರಯ್ಣ | ನಂದು ಪವನಜನು ||205||
 ಎದೆಯೊಳಗೆ ತುಸು ಮಿಡುಕ |
 ವಿದೆ ಪ್ರಾಣವೆಂದನುತ |
 ಕುದಿಗೊಳುತ ತತ್ಕ್ಷಣದೊ | ಛಂದಕವನು ತಂದು ||206||
 ಅದರದೊಳವಯವಕೆ |
 ತೋದಿ ಮೆಲ್ಲನೆಪೂಸ |
 ಲಾಧರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು | ನಾ ದಶಾನನನು ||207||
 ಚೇತರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ |
 ದ್ವಾತನನು ನೋಡುತ್ತ |
 ಲಾ ತತುಕ್ಷಣ ಹನುಮ | ನೀ ತೆರದೊಳಿಂದ ||208||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಎಲವೊ ರಕ್ಕಸ ಗಾಯಕೌಷಧಿ |
 ಗೊಳಿಸು ಬೆದರದಿರಿನ್ನು ಬರದೇ |
 ಕೊಲುವವನು ನಾನಲ್ಲ ರಣದಲಿ | ಬಳಲಿದವರ ||209||
 ಬೇರೆ ಮಾತಿಲ್ಲಂಜದಿರು ಕೈ |
 ಮಾರುವವರಲ್ಲಿನ್ನು ನೀ ರಘು |
 ವೀರನನು ಕಣಕಿದರೆ ಶೌರ್ಯವ | ತೋರಿಸುವನು ||210||
 ಎಂದು ರಣಭೂಮಿಯಲಿ ಮೂರ್ಛೆಗೆ |
 ಸಂದು ಪವಡಿಸಿದೂರ್ಮಿಳಾಪತಿ |
 ಯಂದವನು ಕಾಣುತ್ತ ಮನದಲಿ || ನೊಂದು ಕೊಳುತ ||211||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ಸೆರಗಿಂದಲೊರಸುತ್ತ |
 ಮರುತಕುಮಾರಕನು ||
 ಹರಹರ ರವಿಕುಲಜರಿಗಿಂಥ ಭವಣೆಯು |
 ದೊರಕಿತ್ತಿಂದಿನಲೆಂದನು ||212||
 ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ್ತ ಸೌಮಿತ್ರಿಯ |
 ನೆರಡು ಕೈಯಿಂದಲೆತ್ತಿ ||
 ಧರಣಿಪನಿರಲಿ ತಂದಿಳುಹಿದ ಕಳೇ |
 ವರವನು ಹನುಮಂತನು ||213||

ಭಾಮಿನಿ

ಹನುಮನೀ ಪರಿಯಲಿ ಸುಮಿತ್ರಾ |
 ತನಯನನು ತಂದಿಳುಹಲಿಗೈ |
 ಘನದ ಗರ್ಜನೆಯಿಂದ ನಡೆತಂದನು ದಶಾನನನು ||
 ಮನದೊಳವ ಬಂದುದನು ಗಣಿಸದೆ |
 ಜನಕಜಾ ವಲ್ಲಭನು ದುಃಖದೊ |
 ಳನುಜನನು ಕಾಣುತ್ತಲಾ ವಾಯುಜನೊಳಿಂತೆಂದಾ ||214||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ

ಏನಯ್ಯ ವಾಯು ಸಂಜಾತ | ಮಾನವಂತ ಖ್ಯಾತ ||
 ಭಾನುಕುಲದ ಕೋಳು ಹೋಯ್ತು | ನೀ ನಿಶ್ಚಯವ ಪೇಳ್ವೆ ||215||
 ಹರಿದುದೊ ಋಣಾನುಬಂಧ | ಹರಚಿತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ||
 ಇರುವುದೆ ಪ್ರಾಣಾಂಶವೆಂಬು | ದರುಹಯ್ಯ ಬೇಗದಲಿ ||216||
 ಬಲದ ಭಾಗವೀತನೆಂದು | ಗೆಲವಿನಿಂದಲಿದೆ ||
 ನೆಲೆಯ ಪೇಳ್ವೆ ತಮ್ಮನಿರವ | ತಳುವದೆನ್ನೊಳ್ ನಿಜವ ||217||

ರಾಗ ಬೇಗಡೆ ಏಕತಾಳ

ಲಾಲಿಸೈ ಭೂಪಾಲ ಕುಲವರ್ಯ | ಸದ್ವೈರ್ಯನಾಗೈ |
 ಕಾಲವಲ್ಲಿದು ಶೋಕಕೆಲೆ ಜೀಯ |
 ಖೊಳ ದಶಶಿರ ಬಂದನಿದೆ ನೋ |
 ಡೇಳು ರಣಕಲಿಯಾಗು ಸುಮ್ಮನೆ |
 ತಾಳದಿರು ದುಮ್ಮಾನವನು ನಾ |
 ಪೇಳುವನು ಮುಂದೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವ || ಲಾಲಿಸೈ || ಪ ||218||
 ಬಂದ ಹರಿಬಕೆ ಮೆಯ್ಯಡದೆ ನೀ | ನಿಂದು ಮರುಗುತ್ತ | ಕುಳ್ಳಿರೆ |
 ಚಂದವೇ ಜಗದಾತ್ಮ ದೇವ ಮು | ಕುಂದ ನೋಡುತ್ತ | ಕಾಳಗ |
 ಕೊಂದೆ ಮನವನು ಮಾಡು ಸುಮನಸ | ವಂದ ಬೆದರುತ್ತ || ಇರ್ದಪ |
 ರೆಂದು ಮಾರುತ ನಂದನನು ನುಡಿ |
 ದಂದವನು ಕೇ | ಳ್ಳಂದು ರಾಘವ |
 ಕುಂದದಾಗಳೆ | ಮುಂದೆ ಬೃಹ ದಶ | ಕಂಧರನ ಖಿತಿ | ಯಿಂದ ಕಂಡನು || ಲಾಲಿಸೈ ||219||

ಭಾಮಿನಿ

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳಾ ರಾಕ್ಷಸಾಧೀ |
 ಶ್ವರನ ಕಾಣತ ದಶರಥಾತ್ಮಜ |
 ಗೆರಡು ಕಂಗಳು ಕೆಂಪಡದುದು ಮಾಸೆಯಲುಗಿದುದು ||
 ವರ ಮಹಾ ಧನುಶರವ ಕೊಂಡ |
 ಬ್ಬರದ ಗರ್ವದೊಳೊಡುಗಚ್ಚುತ |
 ಸುರರು ಹಾರಯಿಸಲ್ಕಿ ಸಮರಕೆ ನಿಂದನಾಕ್ಷಣದಿ ||220||

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ವೀರರಾಮನಂದು ವರ ಸ |
 ಮೀರಸುತನ ಹೆಗಲನೇರಿ |
 ವೈರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ | ಭಾರಿ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ||
 ನಾರಿಯನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ರೈಂ |
 ಕಾರ ಧ್ವನಿಯ ಗೆಯ್ವತಮರ |
 ವಾರ ಪೊಗಳಲೆಂದನವನೊ | ಳಾರು ಭಟಿಸುತ ||221||
 ಎಲವೊ ಖಳನೆ ಹಿಂದೆ ನಮಗೆ |
 ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸತಿಯ |
 ಕಳವಿನಿಂದ ಲೊಯ್ದ ಕೆಟ್ಟ | ಹೊಲೆಯ ನೀನಹ ||
 ಬಲುಹ ಮುರಿದು ದೇವತಲೆಯ |
 ನೊಲಿದು ಸಂತವಿಡುವೆನೊಂದು |
 ಘಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿನುತ್ತಲತಿ ಮೂ | ದಲಿಸುತೆಚ್ಚನು ||222||
 ಕಡುಹು ಗಾರನಹುದು ನಿನ್ನ |
 ನುಡಿಯ ಕೇಳು ಮನಕೆ ಹರುಷ |
 ಬಡುವದೀಗ ಕೇಳು ಮನುಜ | ದಡದ ಮಾತಿದು ||
 ಮಡದಿಯನ್ನು ಕಳೆದುದಲ್ಲ |
 ದೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಕೆಣಕಿಬರಿದೆ |
 ಕೆಡುವೆ ಫಡ ಫಡನುತಲಾಗ | ತಡೆಯ ದೆಚ್ಚನು ||223||
 ಎಸುವಡೆಸೆದ ಶರಗಳನ್ನು |
 ಕುಸುರಿದರಿದು ಬಳಿಕ ಬಾಣ |
 ವಿಸರವನ್ನು ಮುಸುಕಿ ಹೊಂಕ | ರಿಸುತ ಲೆಚ್ಚನು ||
 ಅಸಮ ಶರಧಿಯೊಡನೆ ಶರಧಿ |
 ಮುಸುಕುವಂತೆ ಮುಂದ್ವರಿದು ರಾ |
 ಕ್ಷಸಕುಲೇಂದ್ರನಂದು ಕದನ | ವಸಗುತಿರ್ದನು ||224||
 ಮಲೆತು ಸಿಂಹನೊಡನೆ ಸಿಂಹ |
 ಕುಲಿಶದೊಡನೆ ಕುಲಿಶ ಹುಲಿಯು |
 ಹುಲಿಯೊಳಿದಿರು ನಿಂದು ಭರದಿ | ಹಳಚುವಂದದಿ ||
 ಕಲಹಕಲಿಗಳೀರ್ವರಬಿಟ್ಟ |
 ಭಳಿರೆ ಭಾಪೆನುತ್ತ ಕದನ |
 ತಳವು ತುಂಬಿದಂತೆ ಸರಳ | ಮಳೆಯ ಕರೆವುತ ||225||
 ಅಗ್ಗದಾರುಭಟೆಗಳಿಂತು |
 ಹಿಗ್ಗಿ ಕಾದುತಿರಲು ಧರಣಿ |
 ತಗ್ಗಿತೊಡನೆ ಕಮಲನಳುಕಿ | ಮಗ್ಗುಲಾದನು ||
 ದಿಗ್ಗಜಂಗಳೈದೆ ನೊಂದು |
 ಬಗ್ಗಿಸಿದುದು ಕೊರಳನೀರ್ವ |
 ರಗ್ಗಳಿಕೆಯ ನೇನನೆಂಬೆ | ಸದ್ಗುಣಾನಿಷಿತೆ ||226||
 ಅಗಜೆ ಲಾಲಿಸಿತ್ತ ಬಳಿಕ |
 ರಘು ಕುಲಾಗ್ರಣಿಯನು ಹನುಮ |
 ಪೆಗಲೊಳಾಂತು ಬೀದಿವರಿದ | ನಗಡು ತನದಲಿ ||
 ಬಗೆಯ ಕಂಡು ಮನದಿ ಕೋಪ |
 ಭುಗಿಲೆನುತ್ತಲಸುರ ಪತಿಯು |
 ಹೊಗರುಕಣೆಗಳಿಂದಲೆಚ್ಚ | ಧಿಗಿಲೆನುತ್ತಲಿ ||227||
 ಕಂಡು ರಾಮನಾಗ ಖತಿಯ |
 ಕೊಂಡು ಖಳನ ಕರದೊಳಿಹ ಕೋ |
 ದಂಡವನ್ನು ಕಡಿದ ಸುಪ್ತ | ಚಂಡ ಸಾಹಸ ||
 ದಿಂಡುದರಿದು ರಥವನೆರಡು |
 ತುಂಡು ಗಡಿದು ಕ್ಷಣದೊಳವನ |
 ಪಂಥನೆನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನಂದು | ದ್ವಂಡ ಸತ್ವದಿ ||228||

ಕಂದ

ಕರದುರುತರ ಕಾರ್ಮುಕಮಂ |
ವರ ಸಾರಥಿ ರಥವನಯ್ಯ ರಘು ಕುಲತಿಲಕಂ ||
ಧುರದೊಳು ತಡೆಗಡಿಯಲ್ವಾ |
ದುರುಳ ದಶಾನನನು ಖತಿಯ ತಾಳಿಂತೆಂದಂ ||229||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಎಲವೊ ಮನುಜ ನೀ ಕೆಟ್ಟೆ | ಬೆಂ | ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ರಣಗೊಟ್ಟೆ ||
ಬಿಲು ಖಂಡಿಸಲದಕೇನೊ | ಕಡು | ಗಲಿತನ ಹಿಂಗುವುದೇನೊ ||230||
ಎನುತ ಮಹಾಸಿಯ ಕೊಂಡು | ಖಳ | ನನುವಾಗುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು ||
ಅನುವರದಲಿ ರಾಘವನು | ಸೆಳೆ | ದನು ನಗುತಾ ಖಡ್ಗವನು ||231||
ಖಡುಗವು ಪೋಗಲ್ವಾಗ | ಕಂ | ಡೊಡನೆ ದುರುಳನತಿಬೇಗ ||
ಪಿಡಿಯೆ ಗದಾ ದಂಡವನು | ಕೈ | ದುಡುಕಿ ಸೆಳೆದ ರಘುವರನು ||232||

ಭಾಮಿನಿ

ಗದೆಯು ಪೋಗಲು ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪ |
ನಧಟು ತನದಲಿ ಶೂಲವನು ಕೊಂ |
ಡಿದಿರು ನಿಲ್ಲಲು ತತ್ಕ್ಷಣದಿ ಸೆಳೆದನು ರಘೋತ್ತಮನು ||
ವಿಧ ವಿಧ ದೊಳಿಪ್ಪಾಯುಧಗಳ |
ಕದನಚೌಪಟ ದಶಗಳನು ಕೊಂ |
ಡೊದಗಲದ ನೆಲ್ಲವನು ರಣದಲಿ ಗೆಲಿದನಾ ರಾಮ ||233||

ಕಂದ

ತೋಯಜಮುಖಿ ಕೇಳ್ ಬಳಿಕ ನಿ |
ರಾಯುಧನಾಗಿರುವ ಖಳನ ನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಳ್ ||
ವಾಯುಕುಮಾರನ ಮೊಗಮಂ |
ರಾಯ ರಘೂದ್ವಜನು ಕಂಡು ಬಳಿಕಿಂತೆಂದಂ ||234||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಏಕತಾಳ

ಏನ್ನೆ ಹನುಮಂತ | ಪೇಳು ನಿ | ಧಾನಿಸಿ ಗುಣವಂತ ||
ಈ ನಕ್ಷಂಚರ ಶ್ವಾನನನಿಂದಿಗೆ |
ಹಾನಿಯ ಮಾಡಲೊ ಪ್ರಾಣವನುಳುಹಲೊ || ಏನ್ನೆ ||235||
ಹಲಬರೊಡನೆ ಕಾದಿ | ಕಾಯದಿ | ಬಳಲಿಹನಿವ ರಣದಿ ||
ಕೊಲುವದಿದೇನಗ್ಗಲಿಕೆಯೊ ರಘುಕುಲ |
ತಿಲಕಗನುತ ಜನಚಯವೆನದಿಪ್ಪದೆ || ಏನ್ನೆ ||236||
ಆಯುಧ ಹೀನನನು | ಕೊಲುವುದು | ನ್ಯಾಯವಿದಲ್ಲಿ ದನು ||
ಆಯತದಲಿ ತಿಳಿದೀತನ ಬಿಡುವನು |
ನೀಯೆಂಬುವುದೇನೆನಲವನೆಂದನು || ಏನ್ನೆ ||237||

ರಾಗ ಕಂಭೋಜಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಲಾಲಿಸು ದೇವರ ದೇವ | ಜಗ |
ತ್ವಾಲಕ ಶರಣಸಂಜೀವ ||
ಪೇಳುವುದೇನು ನಮ್ಮಭಿಮತ ಬೇರುಂಟೆ |
ಪಾಲಿಪುದುಚಿತವೀ ಸಾರಿಗೆ ಖಳನನು ||238||
ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು ಮಾರುತಿಯು | ಪೇಳ |
ಲಂದು ಕೇಳುತ ದಾಶರಥಿಯು ||
ಮಂದ ಹಾಸದೊಳರ್ಥಚಂದ್ರ ಬಾಣದಲಿ ಸಂ |
ಕ್ರಂದ ನಾದ್ಯಮರರ ವಂದವು ನಗುವಂತೆ ||239||
ಖಳರಾಯ ನಿಂಗೊಪ್ಪುತ್ತಿರುವ | ಹೊಳೆ |
ಹೊಳೆವ ಕಿರೀಟ ಕುಂಡಲವ ||
ತಳುವದೆ ಕಡಿದದರಿಳೆಯೊಳಿಳುಹುತ |
ಬಳಿಕವನೊಳು ರಘುಕುಲಜನಿಂತೆಂದನು ||240||

ರಾಗ ಸವಾಯ್‌ಜಂಗಲ್ ಏಕತಾಳ

ಎಲ ಎಲ ಭೀ ರಕ್ತಸಕುನ್ನಿ | ನಿಲಿದಿರು ನೀನ್ನಿರಿದಿನಲಿ ||
ತ್ರಿಲೋಕ ಕಂಟಕ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವ | ನುಳುಹಿದನಿಂದಿಗೆ ಫಡ ಫಡ ನಡೆ ನಡೆ || ಎಲ ಎಲ ||241||

ಒಡಹುಟ್ಟಿರುವ ವಿಭೀಷಣನೆಂಬವ | ನೊಡಲಿಂದಪುದೇನೆಂದೆನುತ ||
 ದಡಿಗನೆ ನಿನ್ನನು ಬಿಟ್ಟುಹೆನಿಂದಿನ | ಕಡುಹನು ನಾಳಿನ ದಿನದಲಿ ತೋರ್ಪೆನು || ಎಲ ಎಲ ||242||
 ತರಣಿಯು ಪಡುವಣ ಶರಧಿಯೊಳಿಳಿದನು | ತರುಬಿತು ಕತ್ತಲೆಯೂರ್ವಿಯನು ||
 ಶರಹತಿಯಲಿ ಕಡು ನೊಂದಿಹೆ ನೀಕೇಳ್ | ತೆರಳೊ ಲಂಕೆಗೆ ನಾಚಿಕೆಗಡುಕನೆ || ಎಲ ಎಲ ||243||

ವಾರ್ಧಕ

ಇಂತೆಂದು ರಾಘವಂ ಬೈದು ಕಳುಹಲ್ಪಿ ಖಳ |
 ನಂತರಂಗದಿ ನೊಂದು ಕಡು ನಾಚುತಂ ಬಂದು |
 ಚಿಂತಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಕುದಿ ಕುದಿಯುತಂ ಕೈದುಗಳ ಘಾತದಿಂದರೆ ನೋವುತ ||
 ಪಂಥವಳಿದುಂ ಬೇಗ ಮಂದಿದ ದುಮ್ಮಾನದಿಂ |
 ದಂತರಿಸಿ ನಿಳಯಕಯ್ಯಿದ ಬೀಳುತೇಳುತಂ |
 ಸಂತಾಪದಿಂದಲಯ್ದು ಪೊಕ್ಕನು ಬಿಲವ ಗೂಢಾಂಘ್ರಿ ಪೊಗುವಂದದಿ ||244||

ಭಾಮಿನಿ

ವನಜಮುಖಿ ಕೇಳಿತ್ತ ಶೋಕಾ |
 ವನದೊಳಾ ದಿನದಿರುಳಿನೊಳುವರ
 ಜನಕ ನಂದನೆಗಾಯ್ತು ಬಹು ದುಃಸ್ವಪ್ನ ಸೂಚನೆಯು ||
 ಘನತರದ ಚಿಂತೆಯಲಿದೇನೆಂ |
 ದೆನುತ ಮನದಲಿ ಬೆದರಿ ಬಳಿಕಾ |
 ವನಿತೆ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ತ್ರಿಜಟೆಯೊಳಿಂದಳಿತೆರದಿ ||245||

ರಾಗ ತೋಡಿ ಏಕತಾಳ

ಗಜರಾಜ ಸನ್ನಿಭಯಾನೆ |
 ತ್ರಿಜಟೆ ನೀ ಕೇಳಿದೆಯೇನೆ |
 ನಿಜವನರಿತಿದನು ಪೇಳೆ |
 ಭುಜಗವೇಣಿ ಚಾರುಶೀಲೆ || ಗಜ ||246||
 ಬಲದ ಕಣ್ಣಿನ ಹೊಡೆಯು |
 ಅಲುಗುತಿದೆ ದಕ್ಷಿಣ ತೊಡೆಯು |
 ಬಲು ಕಂಪಿಸುತಿಹುದುಕಾಣೆ |
 ನೆಲೆಯನರಿಯದಾದೆ ಜಾಣೆ || ಗಜ ||247||
 ರಾಮಗೇನೊ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆ |
 ಕ್ಷೇಮವಿಹುದೊ ಕಪಿಗಳಿಂಗೆ |
 ಪ್ರೇಮವೆಂತೊ ತಿಳಿಯದೆಂದು |
 ಭೂಮಿಜೇ ದುಃಖಿಸಿದಳೆಂದು || ಗಜ ||248||
 ಈ ತೆರದಿ ಚಿಂತೆಗೊಂಡು |
 ಸೀತೆಯಿರಲು ತ್ರಿಜಟೆಕಂಡು |
 ಕಾತರಿಸದಿರೆಂದು ಬೇಗ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನುಡಿದಳಾಗ || ಗಜ ||249||

ರಾಗ ನವರೋಜು ಏಕತಾಳ

ಚಿಂತಿಸಬೇಡಾ ತಾಯೆ | ಗುಣ |
 ವಂತೆ ಕೋಮಲಕಾಯೆ ||
 ಕಾಂತಾಮಣಿ ತವ | ಕಾಂತನಿಗಪಜಯ |
 ವಂತಹುದೈ ಹನು | ಮಂತನಿರುತ್ತಿರೆ || ಚಿಂತಿಸ ||250||
 ಜಗದಾಜೀವನವನು | ಕೇಳ್ |
 ರಘುವೀರಾನೆಂಬವನು ||
 ಬಗೆವನೆ ಈ ಬಣ | ಗುಗಳನು ಸುಮ್ಮನೆ |
 ಮುಗುಧತನವ ಬಿಡು | ಮಗಮದಗಂಧಿ || ಚಿಂತಿಸ ||251||
 ಕನಸ ಕಂಡೆನು ನಾನು | ಲ |
 ಕ್ಷ್ಮಣಿಗೆ ಬಂದೆಡಗಳನು ||
 ಹನುಮನು ಪರಿಹರ | ವನು ಮಾಡಿದನೆಂ |
 ಬಿನಿತು ಹದನಗಳ | ವನಜದಳಾಂಬಕಿ || ಚಿಂತಿಸ ||252||

ಭಾಮಿನಿ

ದಂತಿಸನ್ನಿಭಗಾಮಿನಿಯೆ ಕೇ |
 ಳಿಂತು ಸ್ವಪ್ನದ ಪರಿಯ ತಿಳುಹಿಸಿ |
 ಸಂತವಿಸಲಾ ತ್ರಿಜಟಿ ಶಾಂತೋಕ್ತಿಯಲಿಮಿಗೆ ಮನದ ||
 ಚಿಂತೆಯನು ಬಡಲರಿಯದಾ ನಿಜ |
 ಕಾಂತನನು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಂದು ಮ |
 ಹಾಂತ ಶೋಕದೊಳಿರ್ದಳತ್ತಲು ಹಲುಬುತಾ ಸೀತೆ ||253||

ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ ಏಕತಾಳ

ಇತ್ತರಾಘವಗೆ ಕೋಪದ ಮಬ್ಬು ಮುರಿದುದು |
 ಚಿತ್ತದಿ ಶೋಕವು ತಲೆದೋರಿತೊಡನೆ ||
 ಕತ್ತಲೆಯೊಳು ತಡವರಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ನೀ |
 ನೆತ್ತ ಪೊದೆಯೊ ಮೊಗದೋರೆಂದನಳಂತ ||254||
 ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಹನುಮಂತ ಬಾರೆನ್ನ ಗುಣವಂತ |
 ಮೆಯ್ಯಳು ತಾಪವು ಹೆಚ್ಚಿತಂದೆನಗೆ ||
 ಒಯ್ಯನೆ ನೀನೆನ್ನ ತಮ್ಮನೆಡೆಗೆ ಕರೆ |
 ದೊಯ್ಯಕಾಣದೆ ಜೀವಿಸಲಾರೆನಿನ್ನು ||255||
 ಎಂದು ಮಾರುತಿ ಕಯ್ಯಿಡಿದು ರಾಘವನ ಕರೆ |
 ತಂದನು ಶೀಘ್ರದಿ ತಮ್ಮನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||
 ಕಂದಿದಾನನದೊಳು ಸಹಜಾತನರಸುತ್ತಾ |
 ಬಂದನು ಬಳಲುತ್ತ ರಣಭೂಮಿಗವನು ||256||
 ಎಳೆಲತೆಯುದ್ಯಾವನದಿ ಬಿರುಬಿಸಿಲಿಗೆ |
 ಝಳಹೊಡೆದಿಳೆಯೊಳು ಬಾಡಿಬಿದ್ದಂತೆ ||
 ಖಳನಶಕ್ತಿಯ ಹತಿಯಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ |
 ಮಲಗಿರುವನುಜನ ಕಂಡನಾ ರಾಮ ||257||

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ವರ ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿಳೆಯೊಳ್ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮೈಚಾಚುತಾ |
 ಭರದಿಂ ತಮ್ಮನೆ ಹಾಯೆನುತ್ತ ಕರದೊಳ್ ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುದ್ದಾಡುತಾ ||
 ಮರೆದುಂ ತಾ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಬಗೆಯಂ ಕಣ್ಣೀರಿನೊಳ್ ತೊನವುತಾ |
 ನರರಂತಾ ರಘುವೀರನೆದೆ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದ ತಾ ಬೆಂಡಾಗುತಾ ||258||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ರೂಪಕತಾಳ

ಅಯ್ಯೋ ತಮ್ಮನೆ ನೆಲದೊಳು | ಮೆಯ್ಯನು ಚಾಚಿದೆಯಾ ದ |
 ಮ್ನಯ್ಯ ನಿದಾಸಿಸುತೆನ್ನೊಡ | ನೊಯ್ಯನೆ ಮಾತಾಡು || ಅಯ್ಯೋ || ಪಲ್ಲವಿ ||
 ಅಡವಿಯು ಸಲ್ಲದು ನಿನಗೆಂ | ದೊಡಬಡಿಸಲು ಕೇಳದೆ ನ |
 ಮೊಡನಯ್ಯದೆ ಹಳುವಕೆ ಬಳಿ | ಕೊಡಲಿತ್ತೆಯೊ ಧರೆಗೆ ||
 ಪಡೆದಿಹ ತಾಯನು ಮಿಗೆ ಕೈ | ವಿಡಿದಿಹ ಸತಿಯನು ಮರೆದವ |
 ಘಡಿಸಿ ದಶಾಸ್ತ್ರನ ರಣದಲಿ | ಮಡಿದೆಯೋ ನೀ ಕಡೆಗೆ || ಅಯ್ಯೋ ||259||
 ಜರೆದನು ಮಾಯಾಮಗವನು | ತರುವಾಗಲು ಬೇಡೆಂದರೆ |
 ಧರಣಿಜೆಯನು ಬಳಿಕಾ ದಶ | ಶಿರ ತಾ ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆ |
 ವಿರಹದಿ ನಿನ್ನಲಿ ಕಡು ನಿ | ಪ್ಪುರದಲಿ ಕೋಪಿಸಲದರನು |
 ಮರೆದಿರ್ದಾ ಸಮಯದೊಳಿ | ಪರಿಯಲಿ ಮುನಿದಪರೆ || ಅಯ್ಯೋ ||260||
 ತರುಣಿಯ ಕಾರಣ ನಿನ್ನನು | ಧರಕ್ಕಿದನೆಂದನಲೋ |
 ದುರುಳನ ಶಕ್ತಿಯ ಹತಿಯಿಂ | ದೊರಗಿದನೆಂದನಲೋ ||
 ಎರಡನೆಯವ್ವೆಯೊಳೇನೆಂ | ದೊರೆಯಲಿ ಪಣೆಯೊಳಗೀಪರಿ |
 ಬರೆದನೆ ವಿಧಿ ಹಾ ಹಾ ಎಂ | ದೊರಲಿದನೀ ತೆರದಿ || ಅಯ್ಯೋ ||261||

ಭಾಮಿನಿ

ಮಂದಗಾಮಿನಿ ಲಾಲಿಸಾ ರಘು |
 ನಂದನನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಗುಣಗಳ |
 ನಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದನು ಬಿಗಿದ ಬೆರಗಿನಲಿ ||
 ಕುಂದಿ ನಾನಾ ತೆರದಿ ಶೋಕಿಸು |
 ವಂದವನು ಕಾಣುತ್ತ ಪರಮಾ |
 ನಂದದಲಿ ಕೈಮುಗಿದು ಜಾಂಬವನೆಂದನವನಿಪಗೆ ||262||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತನು ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ |
 ಪೇಳುವೆ ಮನ್ಮನದಿರವ ಭೂಮಿಂದ್ರ || ಕೇಳೆನ್ನ || ಪ ||
 ಜೀಯ ಚಿಂತಿಪ್ರದೇಕೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಮನಸಿನ |
 ಮಾಯೆಯ ಶೋಕವ ಲೋಕಪಾಲಕನೆ ||
 ವಾಯುಸಂಭವನ ಸಂಜೀವನಕೋಸುಗ |
 ಪ್ರಿಯದಿ ಕಳುಹಯ್ಯ ದ್ರೋಣಪರ್ವತಕೆ || ಕೇಳೆನ್ನ ||263||
 ಅಂಜುವ ಕಾರಣವೇನಯ್ಯ ಪಗಲೊಳು |
 ಮಂಜು ಮಾತಾಂಡನ ಮುಸುಕುವುದುಂಟೆ ||
 ಜಂಜಡವನು ಬಿಟ್ಟು ಹನುಮನ ಕಳುಹೆಂದು ||
 ಕಂಜ ಸಂಭವ ಪೇಳ್ವ ಕೈಮುಗಿದು || ಕೇಳೆನ್ನ ||264||

ಕಂದ

ದ್ರುಹಿಣಾತ್ಮಜ ನೆಂದುದನುಂ |
 ಮಿಹಿರಕುಲಾರ್ಣವಸುಧಾಂಶು ಲಾಲಿಸುತಾಗಂ ||
 ವಿಹಿತವಿದೆಂದುಂ ಚಿತ್ತದಿ |
 ಗ್ರಹಿಸುತಲಿಂತು ಹನುಮಂತ ನೊಡನಿಂತೆಂದು ||265||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಏಕತಾಳ

ಹೀಗೆ ಬಾರೋ ಏ ಹನುಮ | ಕಂಡೆಯ ತಮ್ಮ |
 ನಾಗಮವನು ಸುಪ್ರೇಮ ||
 ಹೇಗೆ ಸೈರಿಸಿಕೊಂಬೆನ್ನೆ | ಈತಗೆ ಬಂದ |
 ಯೋಗವನೆಂತು ಕಾಂಬೆನ್ನೆ ||266||
 ಮೊದಲು ಕೀಶಾಘವನು | ಜೀವಿಸಿದ ಗುಣ |
 ನಿಧಿಯೈಸೆ ಹನುಮ ನೀನು ||
 ಒದಗಿದ ಹರಿಬವನು | ಕಾದು ತಮ್ಮನ |
 ಬದುಕಿಸಿದನೊಳೆಂದನು | ||267||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ ರೂಪಕತಾಳ

ವನಜಲೋಚನ ಅಘವಿಮೋಚನ |
 ಧನುಜ ಮರ್ದನ ಕೀರ್ತಿ ವರ್ದನ ||
 ಇನಿತು ಕೆಲಸಕೆ ಎನ್ನನೇತಕೆ |
 ಘನವ ಮಾಡುವೆ ಪಿರಿದು ಪೊಗಳುವೆ ||268||
 ಪನ್ನತಿಕೆಯಲಿ ಸುರರು ತಡೆಯಲಿ |
 ವಹ್ನಿನೇತ್ರನೇ ಮುನಿದು ಪೋಗಲಿ ||
 ನಿನ್ನ ಕರುಣ ಒಂದಿರಲಿ ತರುವನು |
 ಮನ್ನಿ ನಂದದಿ ಸಂಜೀವನವನು ||269||
 ಎಂದು ರಾಮನ ಚರಣಕಾಕ್ಷಣ |
 ವಂದನೆಯನು ಗೆಯ್ಯು ಹನುಮನು ||
 ಅಂದು ನೇಮವ ಕೊಂಡು ವಾಯುವ |
 ನಿಂದು ಸ್ಮರಿಸುತ ಪೊರಟನುಬ್ಬುತ ||270||

ವಾರ್ಧಕ

ಕೋಮಲತರಾಂಗಿ ಕೇಳಿತ್ತಂಜನಾತ್ಮಜಂ |
 ರಾಮಚಂದ್ರನೊಳ್ಳಿದ ನೇಮವಂ ಕೊಂಡು ಸು |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪೊರಟನಿಲವೇಗದಿಂದಾಷಧಿಗನುತ್ ಪ್ರೋಗಲಿತ್ತಲು ||
 ಅ ಮಹಾ ಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪತಿಯಾಗಿರ್ಪ |
 ಭೀಮಬಲ ದಶಕಂಠನಡೆಗೆ ಬೇವಿನ ಚರರ್ |
 ವೈಮನಸ್ಸಿನೊಳಾಗ ನಡತಂದು ಪೇಳ್ವರೀ ವತ್ತಾಂತಮಂ ಭರದೊಳು ||271||

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ದನುಜೇಂದ್ರ ಲಾಲಿಸಯ್ಯ | ನಾವೆಂಬುದ |
 ಮನಸಿನೊಳಿಟ್ಟು ಜೀಯ || ಪಲ್ಲವಿ ||
 ತವ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಮಡಿದ | ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ರಾ |
 ಘವ ಪರಿಪರಿ ನೋಡಿದ ||
 ವಿವರಿಸಿ ತಮ್ಮನ ಗುಣಗಳ ಮರುಗೆ ಜಾಂ |
 ಬವನೊಡಬಡಿಸಿದನು || ಮತ್ತವನು ||272||

ಈಗಲಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಯ | ಜೀವಿಸುವುದ
ಕಾಗಿ ಮಾರುತ ತನಯ |
ಸಾಗಿದನಮಳ ಸಂಜೀವನವಿರುತಿರು |
ವಾ ಗಿರಿಗಂದೆನುತ || ಪೆರ್ಮೆಯೊಳಾತ ||273||

ಭಾಮಿನಿ

ಚಾರಕರ ನುಡಿಕೇಳು ಚಿಂತಾ |
ಭಾರದಲಿ ಕುದಿಕುದಿದು ದಶಶಿರ |
ನೇರಿದಾಸನವಿಳಿದು ಬಳಿಕೇಕಾಂತಮಂದಿರಕೆ ||
ಆರು ತಿಳಿಯದ ತೆರದೊಳೆಯ್ಯನೆ |
ಸಾರಿ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಹರ ಹರ |
ದಾರಿ ಮುಂದೇನೆನುತ ಬೇರೊಂದೆಣಿಸುತಂತೆಂದ ||274||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜ ಜಂಪೆತಾಳ

ಕಲಿ ಹನುಮನೆಂಬುವನು ಪೋದ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿ |
ಕೊಳದೆ ಬಾರನು ಬಲ್ಲಿನವನು ||
ತಿಳಿಯಲೊಂದಂಟುಪಾಯವು ಕಾಲನೇಮಿಯನು |
ಕಳುಹಿ ಮಾರ್ಗದಲಿ ವಿಘ್ನವನು ||275||
ಬಹುಪ್ರಕಾರದಿ ಗೆಯ್ಯಲದನು ಕಳೆದಾ ಮೇಲೆ |
ತಹನ್ನೆಸೆ ಹನುಮ ನೌಷಧಿಯ ||
ಬೃಹದರೊಳಗಿಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನು ನಾನು ನಿ |
ವರ್ಹಿಸದಿದರ್ಪನೊ ನಾಳಿನಲಿ ||276||
ಎಂದೆಣಿಸಿ ಮುಂಗಲಸಕಾ ಕಾಲನೇಮಿಯಿಹ |
ಮಂದಿರಕೆ ಪೋಗಬೇಕೆನುತ ||
ಮಂದಮತಿ ರಾವಣನು ಮತ್ತೊರ್ವರಿದನರಿಯ |
ದಂದದಲಿ ಪೊರಟು ನಡೆತಂದ ||277||
ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕಾಲ್ಕಡೆಯಿಂದಲಯ್ಯರುಹ |
ಲೋಕೈಕ ವೀರನನು ಕಂಡು ||
ಅ ಕಾಲನೇಮಿಯರಿದಿದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಕೂ |
ಡೇಕಾಂತ ಭವನಕಯ್ಯಂದ ||278||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಏನಯ್ಯ ದಶಕಂಠ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲಿ ದು |
ಮ್ತಾನದೊಳಯ್ಯಂದ ಕೆಲಸ ||
ಮಾನವಂತನೆ ಕರುಣಿಸು ತನಗೆಂದು ಸ |
ನ್ಮಾನದೊಳವನೊಡ ನೆಂದ ||279||
ಪೇಳಲು ತುಡಿ ಬೀಳದೆಮ್ಮಯ ಪರಿಭವ |
ಪೇಳುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರದಲಿ ||
ಕೇಳು ಹಾಗಾದಡೆ ಮಯನಿತ್ತ ಶಕ್ತಿಯಿಂ |
ದಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೆಡಹಿದನೊ ||280||
ಅವನ ಜೀವಿಸಲು ಸಂಜೀವನ ತರುವರೆ |
ಪವನ ಸಂಭವ ದ್ರೋಣಿಗಿರಿಗೆ ||
ಹವಣಿಸಿ ಪೋಗಿಹನಂತೆ ನೀನಲ್ಲಿಗೆ |
ತವಕದಿ ತೆರಳಿ ಮುಂದಾಗಿ ||281||
ತಡೆದು ಮಾಯಾಮನಿವೇಷದೊಳಗೆ ಪೋಗು |
ವೆಡೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ವಿಘ್ನವನು ||
ಬಿಡದೆಸಗುತ್ತ ಲೌಷಧಿಯನು ತಾರದಂ |
ತಡವರಿಸಯ್ಯ ಯತ್ನವನು ||282||
ಎನಲು ಪೇಳ್ದನು ಕಾಲನೇಮಿಯು ಕೇಳಯ್ಯ |
ಧನುಜೇಂದ್ರ ನೀನೇಕೆ ಬರಿದೆ ||
ಘನಮೂರ್ಖತನವನು ಗೆಯ್ಯ ರಾಘವನಾರೆಂ |
ದೆನುತರಿಯದೆ ದ್ವೇಷದಿಂದ ||283||
ಆದಿ ನಾರಾಯಣನವನು ಕೇಳ್ ನಿನ್ನಯ |
ಭೇದವು ಕೊಳ್ಳದಾತನಲಿ ||
ಮೇದಿನಿ ಸುತೆಯನಿತ್ತಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ |
ಪಾದವ ಮರೆಪೋಗು ಬೇಗ ||284||

ಅನುಜನ ಕರೆತಂದು ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿಸಿ |
ವನವನ್ನು ಪೊಕ್ಕೊಂದೆ ಮನದಿ ||
ಚಿನುಮಯನನು ನೆನೆವುತ್ತು ಮುಂದಿನ ಗತಿ |
ಯನು ಕಾಣಬಾರದೇನಯ್ಯ ||285||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂದು ನಾನಯ್ಯ ಸಮಾರನ |
ನಂದನನ ಕಪಟದೊಳು ತಡೆದರೆ |
ಹೊಂದುವುದು ಮಾರೀಚಗಾಗಿಹ ಗತಿಯು ತನಗೆನುತ ||
ಹಿಂದುಗಳೆ ವೈರವನು ರಾಮನೊ |
ಳೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪವನ ನುಡಿಕೇ |
ಇಂದು ರೋಷಾವೇಶದಲಿ ದಶವದನನಿಂತೆಂದ ||286||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಎಲವೊ ಕಾಲನೇಮಿ ನಿನಗೆ |
ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುದರಿಂದನಗೆ |
ಹಲವು ಮಾತು ಸಾಕು ನಡೆಯೊ | ತಳುವದೆ ಬೇಗ ||287||
ಒಳ್ಳೆಮಾತಿನಿಂದ ಪೋದ |
ರೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತು ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ |
ಪಳ್ಳುತನವ ತೋರಲೀಗ | ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದ ||288||
ಆಗಲಾಗಲದಕೇನು |
ಹೋಗಬೇಕೆಂದುದಾದರೆ |
ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆಯ ನೀಡು | ಪೋಗುವೆ ನಾನು ||289||

ವಾರ್ಧಕ

ಎಂದೆನುತಲಾ ಕಾಲನೇಮಿ ತಾ ದಶಶಿರನ |
ನಂದು ಬೀಳ್ಗೊಟ್ಟಧಿಕ ವೇಗದಿಂದಾ ಲವಣ |
ಸಿಂಧುವಂ ದಾಟಿ ಹಿಮವದ್ಗಿರಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವಮಂ ಸಾರ್ದು ಬಳಿಕಂ ಮಾಯದಿ ||
ಚಂದದಿಂದಲಿ ತಪವ ರಚಿಸುತ್ತಲವ ಶಿಷ್ಯ |
ವಂದಮಂ ಕೂಡಿ ಧಾಂಭಿಕವೆತ್ತಿ ಮುನಿವೇಷ |
ದಿಂದಾ ಸಮೀರಜಂ ಬೃಹದರೊಳ್ ನಾಸಿಕದಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿದನು ||290||

ದ್ವಿಪದಿ

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಿತ್ತ ಪವನಭವ |
ಕಂಡನಯ್ಯರುವಾಗಳೀ ತಪೋವನವ ||291||
ಅಮಮ ಕಪಿ ಕರಡಿಗಳು ರೈಂಕರಿಸುತಿರುವ |
ಭ್ರಮರಗಳು ನಲಿದಿದರ್ ಬರ್ಹಿಗಳ ಸ್ವರವ ||292||
ಬಾಗಿರ್ಪ ಕದಳಿ ಖರ್ಜೂರ ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ |
ಪೂಗ ಪುನ್ನಾಗ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಗಳ ||293||
ವೈರವಿಲ್ಲದೆ ಕುಣಿವ ವಿವಿಧ ಮಗಕುಲವ |
ಊರ್ವಿಗತಿ ಚೋದ್ಯವಿಹ ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲವ ||294||
ಕಾಣುತತಿ ವೈಭವವನಂಜನಾಸುತನು |
ಮಾಣದಾಗಲೆ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಮತ್ತವನು ||295||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಇಂತು ಮುಂದಯ್ಯರೆ ಕಪಟದ ಮುನಿಗಳ |
ತಿಂಥಿನಿಯನು ಕಾಣುತ ||
ಅಂತರಂಗದಿ ಚೋದಿಗವ ಪಟ್ಟು ಹನುಮಂತ |
ನಿಂತು ಚಿಂತಿಸಿದನಾಗ ||296||
ಹಿಂದೆ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಾಗಳೀ ಮುನಿ |
ವಂದದಾಶ್ರಮವ ಕಾಣೆ ||
ಇಂದಿದು ಪೊಸತು ಮಾರ್ಗವ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ತಾ |
ನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತಿದನು ||297||
ಆದಡೆನಾಯಿತು ತಪ್ಪೆ ಬೃಹದಕದ |
ವೇದನೆಯಿಂದನಗೆ ||
ಈ ದಿವ್ಯಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮವ ತೋರಿಸಿದ ಮ |
ಹಾದೇವ ಕರುಣದಲಿ ||298||

ಯಮಿಗಳ ಕಂಡುದಕವನೀಂಟುತಲೆ ತನ್ನ |
 ಶ್ರಮವನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ||
 ಗಮಿಸುವನಾಮೇಲೆ ದೋಣ ಪರ್ವತಕೆಂದು |
 ಕಮಲನಾಭನ ದೂತನು ||299||
 ನಡೆತಂದು ಕಂಡನು ಮಾಯದ ಮುನಿಗಳ |
 ಗಡಗದ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ಕಡು ಡಂಭದಲಿ ಕುಳಿತಹ ಕಾಲಿನೇಮಿಯ |
 ದಡತರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||300||

ವಾರ್ಧಕ

ಕೆಲಬರುತ್ತಮ ಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂ ಮೌನದಿಂ |
 ಕೆಲಬರಿಕೆ ದೇವತಾರ್ಚನೆಗಳಿಂ ಘನಗಳಿಂ |
 ಕೆಲಬರತಿ ಡಂಭಕದ ಹೋಮದಿಂ ನೇಮದಿಂ ಕೇಲರು ದಡ ಯೋಗದಿಂದ ||
 ಕೆಲರಯ್ನೆ ವೇದಾಂತ ಘೋಷದಿಂ ತೋಷದಿಂ |
 ಕೆಲರೆಣೆಕೆಯಿಂ ಗೆಯ್ನೆ ಜಪಗಳಿಂ ತಪಗಳಿಂ |
 ಕೆಲಬಲದಿ ಕಪಟ ಮುನಿಸಿಕರಮಂ ಸಕಲಮಂ ಕಂಡ ಪವಮಾನಸೂನು ||301||

ಭಾಮಿನಿ

ತರುಣಿ ಕೇಳಾ ಕತಕ ಶಿಷ್ಯರ |
 ನೆರಹಿಕೊಂಡಿಹ ಮಾಯಕದ ಮುನಿ |
 ವರನ ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾಕ್ಷಣವೆ ಪವಮಾನನಂದನನು ||
 ಎರಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಹೊರಿಗೆಯಲಿ ಬಳಿಕೆದ್ದು ತನ್ನಯ |
 ಕರವ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನವನೊಡನೆ ||302||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾ

ಪರಮಮುನೀಂದ್ರನೆ ಕರುಣದಿ ಲಾಲಿಸೆ |
 ನ್ನರಿಕೆಯನತಿ ಮುದದಿ ||
 ಸಿರಿರಾಮನೋಲೆಯ ಕಾರ ಹನುಮನೆಂದು |
 ಕರೆವರೆನ್ನನು ಜಗದಿ ||303||
 ರಾಯ ರಾಘವ ಕಳುಹಿದ ಸಂಜೀವನವನ್ನು |
 ತಾಯೆಂದು ದೋಣಾದ್ರಿಗೆ ||
 ಬಾಯಾರ ಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಹನೆನಗಿಷ್ಟು |
 ತೋಯವ ನೀಡೆನಗೆ ||304||
 ಎನಲು ಕಪಟಮುನಿ ಕಣ್ಣೆರೆದೊಯ್ಯನೆ |
 ಹನುಮನ ಮೊಗ ನೋಡುತ ||
 ಘನಪರಿ ತೋಷ ತಾಳ್ವಂತೆ ಸನ್ಮಾನಿಸು |
 ತಿನಿತೆಂದ ನಸುನಗುತ ||305||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ

ಬಂದೆಯ ಹನುಮಂತ ಬೃಹಳ | ಚಂದವಾಯಿತಯ್ಯ |
 ಕಂದು ಕುಂದೇಕೆ ಜಲವ | ತಂದಿವೆ ಕೊಳ್ಳಯ್ಯ ||
 ಒಂದು ದಿವಸ ನೀನಿಲ್ಲಿದ್ದು | ಮುಂದಯ್ಯಬಹುದಯ್ಯ |
 ಇಂದು ನಿನ್ನ ಕಂಡು ಮನಕಾ | ನಂದವಾಯಿತಯ್ಯ ||306||
 ಬಲ್ಲೆವು ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯೊ | ಳೆಲ್ಲವ ನಾವಯ್ಯ |
 ಪುಲ್ಲ ನೇತ್ರ ರಾಮನ ಕರುಣ | ದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವಯ್ಯ ||
 ಬಲ್ಲಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆದ್ದು | ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಕೇಳಯ್ಯ |
 ತಲ್ಲಣಿಸಬೇಡ ಜಯ ನಿ | ಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೇರ್ದುದಯ್ಯ ||307||

ಕಂದ

ಎಂದೊಡನೆ ಕಮಂಡಲಜಲ |
 ಮಂ ದಯದಿಂ ಕಾಲಿನೇಮಿಯಾಯಲ್ಕಾಳ್ ||
 ವಂದಿಸಿ ಮರುತಜನಿದರೊಳ್ |
 ಗೆಂದಿಗು ತಪ್ಪೆ ಮಾಣದೆನುತಲವನೊಳುಸಿದರ್ಥಂ ||308||

ರಾಗ : ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪತಾಳ

ಮುನಿವರನೆ ಲಾಲಿಸುವುದು | ಈ ಜಲದಿ |
 ಘನವಾದ ತಪಮಾಣದು ||
 ಎನಗೆ ನಿರ್ಮಲ ಸರಸಿಯು | ತೋರಿದರೆ |
 ಮನದಣಿಯ ಕೊಂಬೆಜೀಯು ||309||
 ಎನಲವನು ಕತಕಗಳನು | ಗೆಯ್ದ ಕೊಳ |
 ವನು ತೋರಿಸಿದನಾತನು |
 ಮನದಣಿಯಲಾ ಜಲವನು | ಕಂಗಳೆರ |
 ಡನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನೀನು ||310||
 ಕುಡಿದು ಬಾರೆನ್ನ ಬಳಿಗೆ | ಉಪದೇಶ |
 ಕೊಡುವೆನಾ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ||
 ಕಡು ಗುಪಿತ ಮಂತ್ರಗಳನು | ಪೋಗಿನಲು |
 ತಡೆಯದಯ್ಯದನಾತನು ||311||

ವಾರ್ಧಕ

ಬಡನಡುವ ಬಾಲೆಕೇಳ್ ಬಳಿಕಾ ಸಮಾರಜಂ |
 ತಡೆಯದಯ್ಯಂದು ಕಪಟದ ಸರೋವರವನಿಳಿ |
 ದೊಡನಕ್ಷಿಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ನೀಗುಡಿವ ಸಮಯದೊಳಗೊಂದು ಪೆಣ್ಣೊಸಳೆ ಬಂದು ||
 ಪಿಡಿದಳೆವುತಿರಲಿದೇನೆಂದು ಕಣ್ಣೆರೆದವಂ |
 ಕಡುಕಿದಾ ಮಕರಿಯಂ ಕಂಡು ಕಡು ಕೋಪದಿಂ |
 ದಡೆಗಾಲಿನಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳ್ದಾತತೂಕ್ಷಣದಿ ತಡಿಗೆ ಬಿಸುಟಂ ಭರದೊಳು ||312||

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸಿ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯ ಹನುಮನ |
 ಚರಣ ಸೋಂಕಲ್ಯಾ ಶರೀರವು |
 ತೊರೆದು ಗಗನದಿ ದಿವ್ಯನಾರಿಯ ರೂಪವನು ತಾಳ್ದು ||
 ಮಿರುಪ ಸರ್ವಾಭರಣದಿಂ ಪೂ |
 ಶರನ ಮುಂಗೈಗಿಣಿಯ ತೆರದಲಿ |
 ಹರುಷದಿಂ ಕೈಮುಗಿದು ಪವನಜಗಿಂದಳಾ ಕಾಂತೆ ||313||

ರಾಗ ಆರಭಿ ರೂಪಕತಾಳ

ಜಯ ದಶಾಸ್ತದರ್ಪಸಂಹರ | ಜಾನಕೀಂದ್ರ |
 ಪ್ರಿಯ ಪದಾರವಿಂದ ಮಧುಕರ ||
 ಭಯವಿನಾಶ ವಾನರೇಶ |
 ನಯದೊಳಿದನು ಲಾಲಿಸಯ್ಯ || ಜಯ ||314||
 ಹಿಂದೆ ಮೌನಿಶಾಪದಿಂದಲಿ | ಮಕರಿರೂಪ |
 ದಿಂದ ಬಿದ್ದನೀ ಸರಸಿಯಲಿ ||
 ತಂದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸೋಂಕ |
 ಲಿಂದು ನಾ ಕತಾರ್ಥಳಾದೆ || ಜಯ ||315||
 ವನದಿ ನೀನು ನೋಡಿದಾತನು | ಮುನಿಪನಲ್ಲ |
 ದನುಜ ಕಾಲನೇಮಿಯವನನು ||
 ನಿನಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಮಾಡ |
 ಲೆನುತಲಟ್ಟಿದನು ಖಳೇಂದ್ರ || ಜಯ ||316||
 ಬೇಗವಧಿಸು ದುರುಳ ದೈತ್ಯನ | ತಡವಮಾಡ |
 ದೀಗಲಾ ಸುರಾಳಿಘಾತನ ||
 ಪೋಗು ನೀನು ತ್ರಿದಶ ಲೋಕ |
 ಕಾಗಿ ಪೋಪೆ ನಿನ್ನ ದಯದಿ || ಜಯ ||317||

ಭಾಮಿನಿ

ಎಂದು ಪೇಳ್ದಾ ನಾರಿಯಮರರ |
 ಮಂದಿರವ ನಯ್ದಲೈ ಹನುಮನು |
 ಬಂದನಿತ್ತಲು ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ಖಳನಿರ್ದ ಬಳಿಗಾಗಿ ||
 ನಿಂದು ಭಯದಿಂದ ಸುರ ಮಾರುತ |
 ನಂದನನ ಕಾಣುತ್ತಲಿದನಿಂ |
 ದೊಂದು ಹರಿಬದೊಳಿನುತ ಯೋಚಿಸುತೆಂದನೀ ತೆರದಿ ||318||

ರಾಗ ತೋಡಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಏನಯ್ಯ | ಹನುಮ | ಏನಯ್ಯ || ಪ ||
 ಏನಯ್ಯ ನಿನ್ನನುಮಾನವು ಹನುಮ |
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳು ಸಂಗರಭೀಮ || ಏನಯ್ಯ || ಅ ||319||
 ಯಾತಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಚೇಷ್ಟೆಯ ಮಾಳ್ವೆ |
 ಮಾತಾಡದುಗ್ರ ಭಾವದಲಿ ನಿಂದಿಪೆ |
 ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯನು ನೀನೆಮಗೈಸೆ |
 ಈ ತೆರದಲಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿಷ್ಟು ಮುನಿಸೆ || ಏನಯ್ಯ ||320||
 ಕೊಡುವೆನು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಗಳನ್ನಾ |
 ಕೊಡು ಬೇಗ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯ ನಮಗಿನ್ನಾ ||
 ತಡವ ಮಾಡುವುದೇಕೊ ಏನಯದಿ ಕೊಳ್ಳೊ |
 ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯ ಮಾಡಬೇಡಿತ್ತ ನಿಲೊ || ಏನಯ್ಯ ||321||

ಭಾಮಿನಿ

ಹುಡುಗತನವಲ್ಲೆಲವೊ ಮೊದಲಲಿ |
 ಕೊಡುವೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯ ಕಡೆಯೊಳು |
 ಕೊಡಬಹುದು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನೆನುತ ಮಾರುತಿಯು ||
 ಮಿಡುಕಿ ಕೋಪದೊಳೊಡುಗಚ್ಚುತ್ತ |
 ದಡತರದ ಮುಷ್ಟಿಯನು ಬಂಧಿಸಿ |
 ಹಿಡಿಯೆನುತಲಾ ದುರುಳ ದಾನವನುರವನೆರಗಿದನು ||322||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಭರಿತ ಕೋಪದಿಂದ ಹನುಮನೊಡುಗಚ್ಚುತ್ತ |
 ಭರದ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿವಿಯಲವನು ಕಾಣುತ್ತ ||323||
 ಮರಳಿ ಹೊಯ್ದು ಭೋರುಗೆಯ್ದನೇನ ನೆಂಬೆನು |
 ಮರುತಜಾತ ತಿವಿದನಾಗ ಜವದಿ ಖಳನನು ||324||
 ತಡವ ಮಾಡಬಾರದೀಗ ತಾನೆನುತ್ತಲಿ |
 ಒಡನೆ ವಾಯುಸುತನು ದಡದ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ||325||
 ಮುಳಿದು ಶಿರವನೆರಗಿ ನೆತ್ತಿ ಬಿರಿಯೆ ದನುಜನು |
 ಇಳಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತ ಬೀಳುತ್ತಸುವ ತೊರೆದನು ||326||

ಭಾಮಿನಿ

ಸರ್ವಮಂಗಳೆ ಕೇಳು ದನುಜನ |
 ನುರ್ವಿಗೊರಗಿಸಿ ಬಳಿಕ ಹನುಮನು |
 ಗರ್ವಗತಿಯಲಿ ಕ್ಷಿತಿಯ ಮಾರ್ಗವ ಪಿಡಿದು ತವಕದಲಿ ||
 ಸರ್ವದೇಶವ ಕಳೆದು ಮಿಗಿಲಲಿ |
 ತೋರ್ವ ಶರಧಿಯ ದಾಟಿ ಬಂದು ಸು |
 ಪರ್ವಜನ ಹೊಗಳಲ್ಕೆ ಕಂಡನು ಕ್ಷೀರಸಾಗರವ ||327||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಅಳಿಯನೆ ಹರಿಯು ಹೆಮ್ಮಗಳೆ ರಮಾದೇವಿ |
 ಚೆಲುವ ಚಂದ್ರಮನೆನ್ನ ಮಗನು ||
 ತಿಳಿಯಲಿಳೆಯೊಳೆಣೆ ಯಿಲ್ಲೆನುವಂತೆ ಕಂ |
 ಗೊಳಿಸಿತು ಕ್ಷೀರಸಾಗರವು ||328||
 ಅ ದುಗ್ಧಶರಧಿಯ ಕಂಡು ಚಿತ್ತದಿ ಕಡು |
 ಮೋದದಿ ವಾಯುನಂದನನು ||
 ಪಾದವನೂರಿದಲ್ಲೊಂದ ರಂಜಿಪ ಭದ್ರ |
 ಭೂದರವನು ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿದ ||329||

ಅರಸಿದಡಲ್ಲಿ ಜೀವೌಷಧಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ |
 ದೊರಕದಿರಲ್ಕೆ ಮಾರುತಿಯು ||
 ಮುರಿದು ಕೊಂಡಾ ಗಿರಿ ಮಸ್ತಕವನು ಮತ್ತ |
 ಲ್ಲಿರದೆ ಸೈವರಿದನಾಕ್ಷಣದಿ ||330||

ಕಂದ

ಹನುಮಂ ಜೀವೌಷಧಿಯಂ |
 ಘನಬೇಗದೊಳಯ್ತು ತಿರುಗಲ್ಪಿತ್ತಂ ||
 ಮನದೊಳ್ ಚಿಂತೆಯ ತಾಳುತ್ತ |
 ವನಜಾಂಬಕನಾಳೆಂದನಾ ಜಾಂಬವನೊಳ್ ||331||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಯಾಕಿನ್ನು ಬಂದುದ ಕಾಣೆನು | ಜಗ |
 ದೇಕ ವೀರನು ನಮ್ಮ ಹನುಮನು ||
 ಪ್ರೋಕತನದೊಳಾರು ತಡವರೊ | ಪ್ರೋಗು |
 ವಡವಿ ಮಾರ್ಗದೊಳಾತಂಕಿಸಿದರೊ ||332||
 ಎನಲೆಂದನಾ ಜಾಂಬವಂತನು | ದೇವ |
 ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸದಿರು ಹನುಮನು ||
 ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಂದನೆಂದೆಣಿಸಿಕೊ | ಲ |
 ಕ್ಷ್ಮಣನೆದ್ದನೆಂದು ನೀ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊ ||333||

ವಾರ್ಧಕ

ಎನುತ ಮತ್ತವರೀವರಿಂತು ಮಾತಾಡುತಿರ |
 ಲನಿತರೊಳು ಗಗನ ಪಥದೊಳಗಂಜನಾ ಸುತಂ |
 ಘನ ಘೋಷಮಂ ಗೆಯ್ಯತಿಳಿದನಸುರಾಂತಕನ ಮುಂದೆ ರೋಮಾಂಚನದೊಳು ||
 ಮನದೊಳಾನಂದದಿಂದರೆ ತಂದ ಮೊರಡಿಯಂ |
 ಇನಕುಲಜನಿದಿರೊಳುಹಿದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂ |
 ದನೆಗೆಯ್ದು ಜಯ ಜಯೆನ್ನುತ್ತ ಬಳಿಕ ಮುಕುಳಿತಕರಾಂಜಲಿಯೊಳಿಂತೆಂದನು ||334||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಇಂದೀವರದಳಲೋಚನ ಸುರಮುನಿ |
 ವಂದವಿನುತಚರಣ ||
 ತಂದೆನು ಜೀವೌಷಧಿಯನು ನೋಡುವು |
 ದಂದು ನಮಿಸಿ ನಿಂದ ||335||
 ಏ ಸುಷೇಣ ಬಾರೆನ್ನಯ ತಮ್ಮನಿ |
 ಗೌಷಧಿಯನು ರಚಿಸೈ ||
 ಭೇಷಜವನು ನೀ ತಿಳಿದಿಹೆ ಎನುತಲಿ |
 ದಾಶರಥಿಯು ನುಡಿದ ||336||
 ಎಂದೆನಲಾಗ ಸುಷೇಣ ಮರುತ್ತಜ |
 ತಂದಾ ಗಿರಿಶಿರವ |
 ಚಂದದೊಳರಸಿ ಮಹೌಷಧಿಯನು ತೆಗೆ |
 ದಂದು ಮಹೋತ್ಸವದಿ ||337||
 ಕರದೊಳಗಾ ಮೂಲಿಕೆಯನು ಮರ್ದಿಸಿ |
 ಭರವಸದಿಂದಾಗ ||
 ವರ ಸೌಮಿತ್ರಿಯ ನಾಸಾಪುಟದೊಳ |
 ಗೆರೆದನು ತವಕದಲಿ ||338||
 ಧಾರಿಣಿಯಲಿ ಮಲಗಿದ ನೀಲಾಂಗದ |
 ಸೂರ್ಯಜ ಮೊದಲಾದ ||
 ವೀರ ಸುಭಟರೆಲ್ಲರಿಗೌಷಧಿಯನು |
 ಬೇರೆ ಬೇರೆಗೆಯ್ದು ||339||

ಭಾಮಿನಿ

ತರುಣಿ ಕೇಳ್ ಮಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದವ |
 ರರಿದು ಮೈ ಮುರಿದೇಳುವಂದದಿ |
 ಮರವೆ ಮಾಣ್ಣು ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಬಲವೆದ್ದುದಾಕ್ಷಣಿಕೆ ||
 ಅರಿವು ತಲೆದೋರ್ದೊಡನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ನರರೆ ಘಡ ದಶಕಂಠ ಹಿಂದಕೆ |
 ಸರಿಯದಿರು ನಿಲ್ಲೆನುತಲೆದ್ದನು ಕೊಂಡು ಧನುಶರವ ||340||

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಎದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಧನುಶರಗಳ |
 ತಿದ್ದುತಿರೆ ಸಂತೋಷ ಶರಧಿಯೊ |
 ಳದ್ದಿ ತಮ್ಮನೆ ಬಾರೆನುತ್ತಲಿ |
 ಮುದ್ದು ಗೆಯ್ಯನು ಭರದಲಿ || ರಾಘವೇಂದ್ರ ||341||
 ಎತ್ತಿ ತೊಡೆಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಿಗೆ |
 ನೆತ್ತಿಯನು ವಾಸನಿಸಿ ಸಂತಸ |
 ವೆತ್ತು ಪವನಾತ್ಮಜನ ಮೊಗನೋ |
 ಡುತ್ತ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು || ನಮ್ಮದಿಂದ ||342||
 ಎಲೆ ಹನುಮ ನಿನ್ನಯ ಸಮರ್ಥದ |
 ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವರಾರು ತಮ್ಮನ |
 ನುಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟುಪಕಾರಿ ನೀನೈ |
 ಸಲೆ ಎನುತಲಾನಂದದಿ || ಮನ್ನಿಸುತಲಿ ||343||
 ಕೈದಣಿಯೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಹನುಮನ |
 ಮೈದಡವಿ ಬಳಿಕಿನಸುತಾದ್ಯರ |
 ನೈದೆ ಸುಸ್ನೇಹದಲಿ ಮನ್ನಣೆ |
 ಗೆಯ್ಯನಾ ರಘುವೀರನು || ಹರುಷದಿಂದ ||344||
 ಸುರರು ಪೂಮಳೆಗರೆದರಭೃದಿ |
 ಪರಮ ಸಂತಸದಿಂದಲಪ್ಸರ |
 ತರುಣಿಯರು ಪಾಡುತ್ತಲಿತ್ತಿದ |
 ರಿದದೆ ರತುನಾರತಿಯನು || ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ||345||

ರಾಗ ಧವಳಾರ ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಕೊಂಕಿನ ಕೊರಳಿನ ಸವಿನೋಟದ |
 ಕಿಂಕಣಿಕಲದುದ್ದಿದ ಜಘನದ |
 ಪಂಕಜ ಲೋಚನದ ಕೆಳದಿಯರು ||
 ಕೆಳದಿಯರೊಡಗೂಡಿ ವಿಲಾಸದಿ |
 ಕುಂಕುಮದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ಶೋಭಾನೆ ||346||
 ರಾಮಗೆ ರಘುವಂಶ ಸುಧಾರ್ಣವ |
 ಸೋಮಗೆ ಸುರನುತ ಪದಪದ್ಮಗೆ |
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳನೊಲಿದೀವ ||
 ಒಲಿದೀವಗೆ ಸದ್ಗುಣ ಧಾಮಗೆ |
 ಹೇಮದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ಶೋಭಾನೆ ||347||
 ವರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೇವಗೆ ಹನುಮಗೆ |
 ಹರಿಭಕ್ತ ವಿಭೀಷಣ ಗಜಸುತ |
 ತರಣಿಜ ಮೊದಲಾದ ಕಪಿಗಳಿಗೆ ||
 ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಪಾಡುತ ಪ್ರೊಗಳುತ |
 ಕುರುಜಿನಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ಶೋಭಾನೆ ||348||

ಭಾಮಿನಿ

ನಾರಿ ನೀ ಬೆಸಗೊಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ |
 ಪೂರಣವದಾಯ್ತಲ್ಲಿಗಾ ರಘು |
 ವೀರನತಿ ಮಂಗಳದೊಳೊಪ್ಪಿದನಧಿಕ ಹರುಷದಲಿ ||
 ಬೇರೆಮನಗೊಡದಿದನು ಕೇಳ್ವರ |
 ನಾ ರಘೂದ್ವಜ ನಿರತ ಪ್ರೊರೆವನು |
 ಭೂರಿಕರುಣದೊಳೆಂದು ಪಾರ್ವತಿಗರುಹಿದನು ಶಿವನು ||349||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಇಂತು ಶಿವನೊಲಿದು ನಿಜ |
 ಕಾಂತೆಗರುಹಿದ ಕಥೆಯ |
 ಸಂತಸದಿ ಜನರು ತಿಳಿ | ವಂತೆ ಕನ್ನಡದಿ ||350||
 ಪಾಕಾರಿಮುಖ ಸುರಾ |
 ನೀಕ ಸನ್ನತಚರಣ |
 ಲೋಕನಾಥನೆ ಸಲಹೊ | ನೀ ಕಪೆಯೊಳೆನ್ನ ||351||
 ವರಗೋಷ್ಠಪುರದ ಶಂ |
 ಕರನ ಕರುಣಾರಸದಿ |
 ಪರಮ ಮಂಗಳವೆನಿಸಿ | ವಿರಚಿಸಿದನಿದನು ||352||

ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಏಕತಾಳ

ಮಂಗಲಂ | ಜಯ | ಮಂಗಲಂ || ಪ ||

ಸುಮನಸ ಸನ್ನತ ಪಾತ್ರನಿಗೆ |

ಕಮಲದಳಾಂಬಕ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ||

ಹಿಮಕರಚೂಡಗೆ ವಷಭಾರೂಢಗೆ |

ಯಮಿಜನ ಪೂಜಿತ ಚರಣನಿಗೆ || ಮಂಗಲಂ ||353||

ಶೂರ್ಪಶೋತ್ರನ ಜನಕನಿಗೆ |

ದರ್ಪಕನಾಶಗೆ ಪುರಹರಗೆ ||

ಕರ್ಪೂರಗೌರಗೆ ಕಲುಷವಿದೂರಗೆ |

ಸರ್ಪಾಭರಣ ಪುರಾಂತಕಗೆ || ಮಂಗಲಂ ||354||

ತರಂಜಾರುಣ ಶಶಿಭಾಸನಿಗೆ |

ಶರಣಾಗತ ಪರಿತೋಷನಿಗೆ ||

ವರಗೋಷ್ಠಾಪುರಧಾಮಗೆ ಭೀಮಗೆ |

ಪರತರ ರೂಪ ಉಮಾಧವಗೆ ||

ಮಂಗಲಂ | ಜಯ || ಮಂಗಲಂ ||355||

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ

ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಅಧಾರ: ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರಕಟಿತ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಂಪುಟ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಕೊಟ್ಟವರು: www.kanaja.in – ಅಂತರಜಾಲ ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನಕೋಶ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಒದಗಣೆಗೆ ಸಹಕಾರ: ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಹೊಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ, ಲನಾ ಭಟ್

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಬರವಣಿಗೆ: ಗಿಂಡಿಮನೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ, ರವಿ ಮಡೋಡಿ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ: ಶ್ರೀಧರ ಡಿ.ಎಸ್., ಗಿಂಡಿಮನೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ನಟರಾಜ ಉಪಾಧ್ಯ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕಾಶನ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ಡಾ. ಪ್ರದೀಪ ಸಾಮಗ, ನಟರಾಜ ಉಪಾಧ್ಯ